

ספרים

היווצאים לאור בפעם ראשונה

על ידי חברה

מקיצי נרדמים

תחת השגחת ראשי החברה:

משה מונטיפורי בלאנדאן,
אברהם הכהן (המכונה ד"ר אלכערט כהן) בפאורי,
אליעזר הלוּוּ (המכונה ד"ר לעווע) בבריתאן,
אליעזר ליפמאן זילבערמאן בליך.

שנה חמישית תרל"א – תרל"ד.

ספר העבור

להראב עוז ל

Lyck, 1874.

נדפס מחדש ע"י הוצאת מקור בע"מ
ירושלים, תש"ל

ספר העבר

לחרaab"ע ז"ל

שער ר אשון ו שני.

יוצא לאור פעם ראשונה

מחוך העתק כי הטענה בירוי עם הקדמה וקצת הערות

מן

שׁוֹחֵחַ

על ידי חברה

מקיצי נרדמים.

Lyck, 1874.

Herausgegeben im Selbstverlage des Vereins **M'kize Nirdamim.**
(L. Silbermann.)

Schnellpressendruck von Rudolph Siebert.

אלhim חן עורה, לאברהם בן עזרא, היה עמו חмир אשר חקן חכורה, כמודע העבורה, למכין עם חלמייד.

שעריו זה הספר.

השער האחד במלודות ובמאוניהם ובקביעות הפרשיות ובתקופות שטואל ורב ארא וחשבון גנוים.

השער השני בטעמי כל הכתוב בסדר אחר וסדר העבור.

השער השלישי בתקופת האמת ועת מחרבות המאות באמת ומתי תראה הלבנה בכל מדינה ומדינה מורה ומערבית וצפונית ומתי תקרד הלבנה והشمאנ וכמה תקרד מן האלכון ומן העצם ומדת זמן הקדרות.

השער האחד

השעה היא אלף וש מאות חלקיים.

היום שני עשרה שעות וכן הלילה.

החודש כ"ט יום וי"ב שעות ושתי ירות שעה גם שני שלישיות עשריות שעיה וחצי תשיעית ששית עשריות השעה והם תשצ"ג חלקיים.

השנה הפשוטה י"ב חורש והטубורת י"ג.

העבור בשנה השלישית והששית והששית והאתת עשרה והארבעת עשרה והשבעת עשרה ותשעה עשרה והסיטן נו"ח ארז"ט למועברות משפט.

הקדמה

זה ספר העBOR לחרaab"ע ויל לא ראה מאוריות הדפוס מימייו, והיה ספרו
וממון באוצרות הספרים אשר באקספרד (כ"י אורי, כ"י ר' ר' מיכל וכ"י רינוי)
עד אשר העתיקו שטה החכם מוח' ב'ג נ' (בפי הנראה מכ"י אורי), ואנכי
וכיתבי בהעתך שלי זה חמש שנים, והנני מוציאו בעת לאור עולם על ידי התרבות
הגברת, היא חברה מקיצ' נרמים. —
והנה החכם רמש'ש נ', אשר כל יקר ראתה עינו, וכל זו לא אנס לי
ביריעת ספרים וספרים, נדרש לשאלתי, ושלהל לי בטובו (במכתבו אליו מן ז'%)
צינו ורשמי אשר ציין ורשם לעצמו בלבד על דבר ה' הנ'ל, רובם הכלם
זה קרוב לעשרים שנה, וזה חוכן דבריו:

„כ"י אורי 438 הוא בכתב מאוחר ובכלל שני שעריהם הראשונים
בשלמות. עי' רשות אקספרד ע' 2171 ומחילה: אלקים חן עורה לאברהם
צ'ל לאברים לפ' המשקלן בן עורה היה עמו תמיד, אשר תיקון חברו בסרר¹)
העBOR למבחן עם תלמיד וכו' השער הא' וכו' השער הב' בטעמי כל הכתוב
בסדר אחר וסדר העBOR. שער ג' בתקופת האמת וכו'. — דף ה' מכ"י הגיל:
זה חשבון אי'ק בכתב שלמדו הנערם בספר רד²). —

כ"י ר' ח סיכל 208 חסר בראשו עד דף י"ד עיב אשר בכ"י אורי
(עי' אוצרות חיים ע' 317). — כ"י ר' יגנו 46 בכתב ספרדי, עד דף ל'א
(סלבר איזה דפים) ומחילה: בקר אערוך (זהו בכ"י רח'ס דף י"א ובכ"י אורי

¹) כ"ס נכון, לא כמו פסוק נסתמך כת' ג' נ' כי: כסוף טענו, כי גם נסתמך
לפ' ג' נ' ממל' נטלה (דף ט' ע"ג מאגדת): נסתמך ספק מל' מל' טענו מכוון בסדר
הטענו — כי מנס הספה כלו נקל' סדר טענו, (ונעל מל' יוסף ינילו נסס יסוד
טענו, כי יסוד סוף כמו סדר לו חזו') וכן מן מהלע טען הקני עד סופו נקל' סדר
הטענו. וגדיל' ע' צנ'מו יול' דף ט' ע"ה: להיפך אפרש בסוד העBOR. ונדע ד' ע"ג:
עקל המתניכ' בסוד העBOR. וכד' ו' ע"ג: ובסוד העBOR הלאט נ'.

²) כ"ס נכון ולפי פסוק דף ה' ע"ג פולח 20: בספרים.

דף כ"ה³). — דף ר' סכ"י הניל והוא דף כ"ט מב"י אווי⁴): וודיש יצחיק שנשרחט ובת יפתח יש לו סור כאשר פירשתי בספר י' וכבר שאל חכמי קראון לדיבינו האוי ייל. — דף ה' (אווי דף ל'ג): ואמר רב יצחק בר ברוך זל' בספר חברו (אווי: החכורה שלו⁶) כי חכמי הוו על שקר וכוכב. — דף ו' ע"א: וקדום כל דבר השטר לך שלא תשמע לדברי בן הרנסן (אווי דף ל'ד: חסאן) שחויב נ' ספרים בעיבור ואין ברכיריו ממש. — שם ע'ב: בשער השלישי בע"ה⁷). — דף ז' ע"ב⁸ מסיים: אנחנו נקבע בדרך חשבון העיבור המסור בירנו פאבותינו הילם שנעשה לנו בגולותינו, נשלם סור העבור לח' ר' אברדוס ابن עורא, ופה מסיים גם בכ' רחים ובכ' אווי. — עוד מביא בספר העיבור את דוחה רבינו⁹. גבריאלי י"ה רבנן גולוביין (Golovin) (19).

8) וכוכו פה לפניו נדפסים דף ז' ע"ה. 4) נדפסים דף ט' ע"ה.
5) כי נכוון וכמו שנקתנו ניכרתה הדרגתוניה לדף ט': ציל בספריה (נדפס נמענות ז' ל' סמכי'). וכן מכוון גם' עכוון נכוון כינויו בספריו טפי' הנביבאים וידל יפהה נמענות פירשטי בספריה, זה קוויל פטן כינויו בספריו טפי' הנביבאים וידל יפהה נמענות ז' ל' סמכי'). והגא חילצנו לך ממה פט' הילצני עט' ניכרונות רלהוקוניס יומם' ייחוקלן מטהל' מולח ונכמי' — (הגדסם טל אלו שלמה ספריות ההלזריות הוה לך ממה קמחי' כנווד) ודכני' הקמיס, אך כתוב כת' ג'ג' זמ"ע פלו (וועי' חד' 446) כי לנו חכל מעולם פירוט על להז אספליס. — מהנס מלבד מה טאנחלתי מנעל עכוון צניס, האה מגיע קרד'ק נכס איגלא'ע כי אל נספחים הייס פועל כממשו (והו דבוחול ל' כ'') — ושוד יודה הילצני' עט' בעזומו כתוב (הלאיטס ג''): וכככל פירשטי ענין בת שבע צלע' קיטעה מה'. — ונכרעת קהה: וויזי נול פיט צינס' וכורוך לולי כלאך פירשטי במקומו. — וכט' גニס': והעלאיטו טולה באשר פירשטי. — וגט' קהויו: יילם בעמק לולון כלאך פירשטי במקומו. — נס מגיע פירלאו זילט' נט' קהוזיס: ובכבר פירשטי כהנו מפ' קלח' הוה ערלי'י ו讚הלו'ו לאג' על טמות' ווינע פט' ייחוקלן (עמוד 91): ויד ייחוקלן פירשטיו במקומו. — נס פט' מגלי' (ע' 96): ובפירוש טשלוי פירשטי הילצט' בין' חכמה ודעתה. — נס פט' מילע' קהמי' (ע' 8): וכככל הנטה' לילו'וי ייחמי' הילגנו זורונכל' וכו' נס שם פירשטי כל' מי' קלט' ודלי'ום. — וכן נס' מילע' קהמי': וכככל הנטה' נס' קהמוג' נמעלה' וכו' ושם פירשטיו — וכט' מלחם מגיע פירטטו לדכני' קיטיס': ובכבר פירשטיו כי גנד' קיטה עלייס... וע' מט' רטט' סגעניא'קלהפעדי' טל מטל' טרך גטהי'י (עהלקה וילאונה כרכ' ג'). 6) פה נדפסים דף ט' ע"ג; נס' סענוג.

⁸ גדרות דג יב. מילויו של גנברג.

¹⁰ מ"י סוף בדעתם ר"מ ג"ב ט"ז ור"ט ט"ז.

והנה גם ס' העbor חבר הראב"ע בשני גוסחים, עי' צפנת פענח (אוחל יוסף פ' וישלח¹¹). ועי' הקרמת ס' שני המאורות דף ו¹²) — והראב"ע בעצמו מביא את ספרו זה, כאשר פירושתי בספר העbor¹³ בנוסח אחר (נעבען ריעצענויאן) לנוסחא ראשונה של ספרו kali הנוחשת (עי' מ"ע לחברות דרושי הכתה המורה ברך כ"ד ע' 385 וכרך כ"ה 398) והוא בכ"י טינכען דף 299 עי' 417 עי' למזהה¹⁴).

האפורי בהקרותו לספרו חשב האפור כי טינכען 299 (גם בהקרמתה האשכנזית ע' 43 ל' מעשה אפור) יאמد: הנשא וא"ע כל אחד בסוד העbor שלו. ובפרק ט"ז: והטמן לפני הא"ע נולד חי לא יתקיים¹⁵). ובפרק י"ט: בסוד העbor שלו. —

ר'

¹¹ עי' מה טהערויחי לדף י, יי'. וגם מה טהנולמי טס מכעל חילל יוסף,,גנומת לטניין,, גויה גס פה ומזה נרלה כי ס' טאנדור פלאגיאו סיון מאדרול גאניג. וגם לדף ח' ע"ה מניינו טפבו kali הגאותה והו מזוויל לטפושה פשר חנוך זאנט זקיז (ף' כי ט' מילוי טס מה שמונע פה) כי מונס מהלולו בטניא מחר בטנא קק"ה, עי' סמכייל ט' ע' 17. וולטיין כן בוחומו טלה חוק"ד מחר נס ס' טאנדור פלאגיאו, כי לדף ט' תלמל: בטנא חמיטיט למזרעינו צדיל צמם תחקיז (כ"ל ט' כמ"ק דמס נסטעט תחקיז) לדב"ע שם לד"ה ותהי חוקפת יוכן וכו'. ובס ע"ב: בטנא המכללה תהיי חוקפה מסלי. ולפי"ז חרב ס' טאנדור עוד בטנא חוק". וולוי עסוק בחגוג טני הספירות kali הגאותה וט' הטוכר זמן מה, ولكن אין מוח זהה ולטאך.

¹²) המכניות סדר מועד להלמץ ו"ל. עי"ט אנטכט: ופי' לנמרוח ומאמטר הייחודה, ועל זה סעילי דורי סרב בגודל מ"ס יטאלן הילן גלרגנטטען כ"ג.

¹³) זו נצווה טל בטקס רמת"ט: סמ' kali בטנא טס מייכען 299 דף קי"ז נמען

נסוף חמיגות סכ"ח (עי' גנדפס ע' כ"ז) ח"ל נכי' המותגס מולד:

המל עלי' (הו' לפ"ז עלי' אבן אלדרג'אל, פשר עלי' דנרטוי כמלמד להויך צלטן הייטלקן כדפס ברכומל, ונס זמ"ע לובוטי חמיכת חמוץ ליך י"ח חמיהל טל מנקה טפלגנא) צלטס חמיגות כי לא יכול להס לנצח חוויה טעה סייל מליליה הא יכילים, כי נעלום יעלן צליליה מלכע עטלה מותגות. ווללה סדרניריס טס קלוביס טל לטמתה, הא פיס חדס צלטן סלון לה רוח [ג"ל רוחבן] וכוכב יטס לטמאה טסול ט' ז' מהמונת מהטמאת טס הילן [כ"כ טס! וועלס ג"ל ייקן] לכל מהנה טעה וטטע טעה משועמת וטולל לדעתה מתי יעלס טלניכס חאל צידעתה חמיגות טסייל טס קהון לכל יוס טערן מן סמולד זו קלהה חמיגה, נס זה לינו נזדקוק טס, נגען טיפנק טויט סמולל צלטנט חמילהלו לו קרוכ מופז חמיגות, ועד כי סדרניל קהה טום שללא הבינו הקרוירום כי אלה המתחות אינם חלקים שווים, כי טס חמינה גדול ומונגה קמן, ונכל מוקס טס רוחן יטס מספֶר סקדניריס טטעות [ג"ל מטעות?] ליעלום, כי חמיגת קהוןון נזקוק טסומס טאום להניא מ"ח מעלה, יעלס לנו (?) גם עלהה חי טעה יטלה, וקניא יעלס חמיגת טסוקה פ"ז מעלות ביזוח מצעה, וכוכב טהנו מעלהו כל מהנה כלל מדיצה. וגענזור סדרניל קהז טשו רכיס מדניריס [מדניריס?] טוילן מודן סמולל לדעתה רגע עלות להניא כל לילם ומתי חביב. ושוד טשו צעבוי כי מסלך הילגנא יטמא, טמא כטיריות וטטע חמיגות, ועוד כי קמולל לינו כלקל מטנו טסוטו רגע חמיגותם סמולן, ככש לן יקיה טעם ציילן כלכלר פיטמי בספר עברור [עטובר]. עכ"ל.

¹⁴) והו פה נלפום דף ג'. נס מוען טס מה טמולן טה: ,,נ"ט ר"ד וולדין"."

ר' שם טוב שפרוט בספריו פרדס רמנינ רפ"מ"ח טרפו סבונייטה [רפ"נ"ח מדרושים זיטאטו] יאמר: כבר ביארתי סוד זה בפ' פנה בצחנן פ ענח כמו שפי' אותו הראביע ו"ל בספר קראו יסוד עברור וויל; ידווע בחכמת הולות שכל שני כוכבים וכו' ¹⁶). —

בפ' אדרת אל"י בשיעצ' מביאו בשם עברור או סוד העבור ¹⁶). עכית' ד היחס רמש"ש נ"ז. —

ובטחתיו אל"י מס' ¹²/15 הוסיף רמש"ש וכתב לי בדברים האלה: "בכ"י ארחות חיים לר' אהרן הכהן ח"ב מאוצר ספרי ניצborog אשר ראייתי מה ביר הח' דר' גראסס ¹⁷) זה איזה שניים דר' רפ"ה ע"ב מצעתה: עברור של גוים, לשון ר' אברם בן עזרא ו"ל חשבון הגוים טווערט חולין בטועדי ישראל וכו' ובסדר העבור מפוריש היטוב כי אנחנו לברכנו בהריך הירוש ובברוך אלקינו שהבריכנו מן ההועדים נתן לנו תורה אמת ¹⁸) [ע"י אלפראבי ע' 177] עב"ל ועכ"ל רמש"ש נ"ז. — והנה הרaab"ע מביא פה בס' העבור מן ספריו אשר הבר: ס' המתפרק (רפ"ד ע"א), ונורע כי הרaab"ע לא חבר בילדותו שום ספר רק שידרים, כמו שאמר בשיר נדור המיר אוני וכו' לפנים בענורים הциונוט שירים (כיה ח"ד 138) אמן:

וק סס פ"ד: ,,וְמוֹתָה מוֹתָה עַל הַדֵּי כֶּלֶתְךָ" מותה נס פה, כמו שלוחתי נס' חביב קהפוד למלה נס הצעי נכ"י (ע"י נס ס' הקכס גראונטעלן על קהפדי ע' 19) — למלה מה טומעה נמאנך קהפוד פטנ"ז: ,,טְמִזְזָמָקְפָּט לְלִבְנָתָה" מה מותה פה, רק (ד"ז ל' ע"ג): ,,טְמִזְזָמָקְפָּט לְלִתְמָלְמָה מִפְנִימָה" ווקן מה מותה פה מה זמאנך זס פטנ"ז: ,,וְסִיְמֵהָן הַיְמָן חֲצֵבָג לְכָל חֻטָּה וּמַדְמָתָה" — ונדלה כי נסמתה פה. —

¹⁷) וכן מותה נס' פטנ"ז פטענ נטקט' ספלוט האמלה הצעי נכ"י, והוא קדמג האל הנכין נס ספלוטים כמו סכעלווי דר' ס' ע"ב. — ופס מקוקס נטומס מה זצחתיו להעיר לדג' ע"ה צווכ' 4,, רק הלהותה כס פקע כתולודות" כי זה מונע כהויל יוסף דבנ' ד' ג', כמו עהטער על זה זס גמנס לנט"ז נטנ'ת לנטפפַד בל' ע' 2171. — עוד יט' לאסף לדג' ע"ה,, ומלה מותה גמאנט' וכו' כי זה מונע ג' מכען חואל יוסף נס' פקדרמת קהלה"ע ס' ג'. וע"י נס ס' כ"ס.

¹⁸) מונע זס דג' ג' ע"ז מה זמאנך פה דג' ה': ווונס הילחן נלי סלק זקדמוניינו שענין לנו קהמם וכו'. נס מונע זס דג' ד' מה זמאנך פה דג' יה' ע"ב: נס פון רקניעו כמי רליה'ת קלננה על יロטלאס וכו'.

¹⁹) ע"י נס מ"ט הקכס קיל' גמאנט' חדתי לאחכט גרען זאה ה' טמוד 532 ובס מניע סוד קענור נל' ע".

(טוליגוינן סכ"ה): וגאנגו גסוד תענונו כמו גע' היל' היל' סלקן צפ' ס' סוליות יוסף (טוליגוינן סכ"ה): וגאנגו גסוד תענונו כמו גע' היל' היל' סלקן דעם סקס אל' היל' סול' זעטל' ווונטעל' וכו' האמיס גע' היל' סול' סקסוועט טל כל אטאצזוטה היל'ה קאן זוועט מה מושוואות (כ"ה יוטסלאמי כה' זולט צפ') מהווער זומען ד' וויניעו וויניעו צידי נלהות בו לח' מונע זס מה' קענור לאהלה"ע) — ווועו לאפיגו נס' סענוג דג' ה' ע"ז: ,,וְזָהָה שְׁעוֹת שְׁמוּלָל כָּל מִקְוָפָתָיו זָוָת וכו' ולא יכל טווען למאל כי טעטיו כס שועות מולעל (יל' מושוואות)" — עוד קמ' ד' דיל' קענונ: ,,כל'יטי נס' מהד מספער קהולםינס וכו' ואל' היל' סלקס כה' וגענונו שקלטונג'ו ז' לא למינו טקופת לכ' מהד ניגענא פילען חממי קדרו כי מקופת לכ' מהד פיט' קהמא"ה — וכוה פה נס' קענונ דג' ו' ע"ג. —

בם' המספר אשר באוצרות רוחם (אוצרות חיים ע' 317) נמצא לו חרוו: „אשר הכר בנו מPAIR קטן שנימס“ ומזה היה נראה כי כאשר תבר ספר זה היה עוד ציר לימים (עי' נס"ש החכם גרעין ח' 454, אטנס ס' המספר זה אינו ס' האחד הנזכר בישرون כטו שכתב שם). אך באחת בס' המספר כי הנזכר אצל, מצאי (וכן מציא החכם מהר"א ברלינער ני' בבי פלורענץ): קחה (ביבי פלורענץ: ראה¹⁹) ספר מוחזק באטונה, והמניא בו לכל מספר חכונה, אשר הכר בנו מPAIR קטן שניים ותיכס בחכונה" וזה נכון יותר מפני הסקל. גם יתכן יותר כי יאמר „חכם בחכונה“ על איש אשר לבכוו חכם הספר מאשר אמר כן על עצמו. והאיש הדוא (לא הראב"ע) היה או „קטן שניים“ ואלי הוא ר' מאיר אשר יזכרנו הרטב"ס ול' באגרחו לר' שפטאל בן תבן,,שהיה לומר גם אצל ר' אכרהם בן עוזרא וצלי" — אם לא נניה שם כהגה החכם רשי נ"י, ע"י בעופה למנייה שנה י"ב עמוד 397. — עיד טביה הראב"ע (רף ח' ע"א) ספרו כל' הנחות, ע"י לפעה העירה 11. — עוד כתוב פה (רף ט' ע"א) כי אשר פירשתי בפס' פר. ועי' לפעה העירה 5 כי והוא פ' שופטים אי פירושו לנביאים הראשונים הנابر. ויתכן כי חברו לפניו ס' העבור, אמם מה שביבא ברוף ז' ע"ב: „ודבר זה רמותי בפ' בר אשית“. וכן ברוף ט', ע"א: „כאשר רמותי מקצת סודות בספר הישר שהוא פירוש התורה“ — הוא קשה עד מPAIR, כי כאשר ראנינו לפעה העירה 11 חבר ס' העבור בעשור שנים תק"י, ואיך יביא בה פ' התורה אשר מהדורא ראשונה טמנה חבר בעשור שנים אחריו כן? ונהנה מה שכתב „ודבר זה רמותי בפ' בראשית“ נראה כוונתו על הקרתו לפ' התורה הנזכר בכל הספרים (עי'יש הרוך הב' וכו' ואין פ' עשה יתרת למודדים וכו') והיא מהדורא האחרון אשר השלים בשנת תתק"ז, ויקשה יותר איך יביא בס' העבור מה שכתב כעשרים שנה אחרי כן? — אך מעאו ביזעא בו בפירושו על איווב אשר חבר עוד ברומא²⁰ (ושם חבר לפני זה פ' קhalb בשנת תתק"ק) וטביה בו בסופו פירושו על שמות, כאשר הראה החכם נרעץ ני' במאטו המתחום המפץ אוור על סדר זמנים של ספרי הראב"ע אשר בתلك הש夷 מספרו תולדות היוחדים (ע' 441) — ואני מוסיף כי מה שכתב שם בפ' איווב: „כאשר פירשתי בפסק הינה אכן שולח מלך בריות נמותות וכו'“ כוונתו על מהדורא האחרון והיא פ' הקצר הנזכר על שמות בפראנ' בשנת ת"ה, כי אך שם ימצא מה שביבא ממן בפ' איווב, לא בפירושו האריך אשר היא מהדורתו הראשונה,²¹ ופה מרחוק הומן נדול עוד יותר — והנה לדעת החכם

¹⁹ ע' למכלול טהה י"ג עמוד 55 נכללים. —

²⁰ פ' חיוב מPAIR להלמ"ד ל' גנימן בן יולב (גנען ח' 441). ולווי סול פאל יולילנו נטיל נדוע כסיל חיוי (כ"מ ח"ד עמוד 141), „ווגנימן געיג קולות כי סעל וט"י“ —

²¹ אין להמ' כי במקור חיס' פ' טהה דף ל"ד ע"ג כתוב: „זאו מנולר גינומולר גאלטונגס וכו' וסקומונייס למלו כי נל ה' צהילען“ — והוא מש' תנומולר צהילור סקלר, ולפי זה פט' סקלר סול גומולר לאלטונגס. וכן נטיל' על אלטונגס עילן סטול נל' יוטה לילון נל' מהה מכונין מפקוני המכון נטיל' ק"ג (דלה כמ"ט טה' לנו נטיל' נטט. גנט. 727 כי ח' נטט ק"ס) וכגמול מגלי נטיל' נטט. קולע לפ' טקער גומולר לאלטונגס — מהנס נטל הוכית סג"מ ט"ד ז"ל (גמ"ע טיטן טה' ג' מ"ד 281) ואסכלימו עמו כל חוקי הגמן, כי פ' סקלונ"ע

החכם נרעץ, הפי' איזוב הוא לקוח מטהדורא בתרא שלו, אבנэм לא מצאנן
 שחבר הראב"ע שני מהדרות על איזוב, גם יקשה מרוע הדפסו רק על סוף איזוב
 פי' מטהדורא בתרא — ולכן גלעניד', כי הראב"ע בסוף יטיו בעט בתוכם פירושו
 על החורה, עבר נס על שאר ספריו אשר כתוב בתחלתו, והוסיף בקצת טרם
 ציונים לפ' התורה (ואלו עוד שאר דברים), כתו בס' העבר ופי' איזוב כאשר
 ראיינו, וגם בפי' ישע' טביא פירושו לפ' בראשית, ופירושו על ישע' כתוב
 כעדות בעל אזהה יוקף בלוקא בשנת חתק"ה (ואין להגיה וחתק"ה כרעת החםם
 גרעץ כי לא נהנו הטעורים לכוהוב בן והוא צרכיסים לכחוב תתקת") וכן מצאי
 בנילון פי' הראב"ע עה"ת כי אצלי בפ' וישלח, כתוב ר' דניאל יעיל: ,,וכסוף
 באור ישע' כתוב באיר שנת חתק"ה לעולם בלוקא עיר טושבי'' — וכן מצא
 החר"א ברילינער בכ"ז קוזאנאנטא ואונגעיליקא אשר ברוטא, ושם בלוקא חכר נס
 ס' הייסוד²²) וס' שפט יתר כט"ש בספריו שפת ברורה רף ט", ומלשונו שם
 נראה נ'ב' כי היה טהילה בלוקא ואחריו בן במנטובה אשר חכר בו פ' עחות
 בתשרי שנת חתק"ז — ובכל ואת טביא נס בספריו שפת יתר,, ופרשתי בס' היישר"
 וזה פי' התורה, ובהרהור אפוא כי הומס' זאת אחריו בן — [והנה בעל אזהל
 יוקף פ' וישלח דף ליב ע"ב כתוב: ,,בלוחות יו אשר חכר בלו קא וכו'
 ובס' הלוחות שחבר בעיר נרבונה וכו''] ולדעת החכם גרעין חכר לוחות
 הראשונות בעיר לוקא בשנת תתקי"ג, והאחרונות בנוובונה בשנת 1160 למתה²³)

אמן

בגדלים על נכלחית יוקל כמלך ודניליס וגס פ' טקדר על טמות הגדים כפ' ע סיח מזדויה אגינע. למאנס פ' טמות מלון (הגדים עט מלן כספאים) קו מושווין קמיה. — וכעת נודענו לנו גס טבנה דלטונא מסכת ברכותין נח (חוור נחמן ח'ב 209) וכן נך (פס 223 רוחם ג' 152) וכמ' ע' ניט סמלוּת לכת' וויס עמוד 14 נדפסה הקדמת ברורה ע' לטנתו הרכותינו [ומ' ע' פס : "וד' יוזקי נטלא סאכל" ויכוין צוס למא' ס בטינו] (קדמת גני' למקפהル XVI), ונדרתנו מל' גדר נחלני נגמר דת סני זכר נסוגה" — וא ל' מלה בכ' ר' מ' מוצערת נחלן ממוינו קדפים פ' ברכותין וכמ' בטור נחמן ח'ב 209, כי כי' הא' סיח דק קזר פ' ברכות' ע' וגס טקדרה סיח מקולכת, נטנא ע' מהר מתלמידיו.]

כ': ממענכל לנו אין דבר וכו' ומהכ"ע קליחס יוגה וועומד, וזהו היגון" —

²⁸) וזה לפיעג'ן מתקו לפרקיו כי ידענו מהר טה נבואה סתוא נכלוכו, עי' שם, פci

אמנם כפי מה שהביא הוגם רמש"ש ב"מ' דט"ג פרק כד עמוד 342 מביא כבר והראבע בעצמו את הלוות שלן, בס' משפט חותמות יאמר: הראייה בפט הלוות. ובס' המשפטים: בלוחות אשר חברתי, וכן מביאו בס' המולות מברורים ומוארות²⁴) וספריו אלה מהזורה חנינה חבר בשנת תק"ח (ס' העולם מהרורא קמא חבר עוד בשנת תק"ע בס' רמש"ש ב"מ' דט"ג שם 344) והשלטם במרחxon שנה תחק"ט, ע"י רישמת לירען לרמש"ש ע' (367) ואיך היה בלאו באשר חבר לוחותיו קודם לבן) והנה פ"י תħalim השלים בחז"ל תחקט"ז ברודס (זהם ר"א בדילנער מצא בכ"י פארמה ובכ"י אנגליקו: בחרוננו וצל"ב ברודס) ובפירושו זה מביא פ"י בראשית ושותה, ומזה ריצה והכם גרעין (446) להוכיח כי חבר פ"י ההוראה לפני זה והינו בשנת תחקיג' כמו שנמצא בהרבה כי ובדרוטים הראשונים בטוף שפטות: .. ספר ואלה שמות חבר לאביזרים נשלים שנת תתק"ג יקר כמו שרם"ז והוא גנד דעת הגט שיר' ול' אשר הגה תחקי"ז .. ולפי דברינו לפעלה אין ראייה ממש מביא בפי תħalim, פירושנו לבראשית ושותה, כי יכול להיות שהוטיפ זהה אה"ב. אמן פה אין אלו צריכים להו, כי פה הגנו רואים גם בהופך כי מביא בפירושו לשפטות (בשנתו והראשונה) איזה פעעים גם פירושו לתחלים. ע"י שפטות ז' ז': בעמוד ענן ידבר עליהם כי כבר פירשותי בסקוטו. ל'ג, ד': וכבר פירשת י הגם לחם יכולחת. לי, ה': ס"ט מדי נותר כט' מכל מלמרי השכלי כי אשר פירשתי ז'. ולמן יתכן כי עסק בזמנ אחד בחבור פ"י בראשית ושותה ופי תħalim ולכן הראה טוה לה ולהופך²⁵) כי אף כי השלים פ"י שמות בשנת תחקי"ז, הנה התחיל פ"י ההוראה בשנת תחקט"ז [אחריו השלימו פ"י דניאל במרחxon תחקט"ז ברודס²⁶) כי בפי שמות ייב', ל'ב

וכניכ' למן סתום חילנס גס לנטה'ק ספּר הלמחי גטמי לוחות כלכומי, ותקומתו לספּר הכאכ' סדיטים ומ"ט גע'ט כל' כ"ז עמוד 355. — חלום קודס זה גל' ידענו חס פיט גאנזינס, כי טהנות ז' דוד כל' יוסף גאנזינס, אבל טהן לארכט"ע לטני סטט חצצ"ט (גערען 452) ימכן כי צל' ממון געד טויו על תלמידו כספּר, ולו טהן ז' דוד גאנזינס נס טהנות זל' יהולה גלי' (ע"י דיזעלן ר' קלי' לטה' גג' ע' 129). ונפetta מתג'ת קי' צפּכל' כל'ר נטה מאיו לבל סדיטים החקס נילעניעל גטפה למג'יד טה' יד' ע' 27. (וע"י גס הקמץ אנה יג' עמוד 27. חמאס מ"ט זט רמת"ט כי צבאת מקחים לה כי יש עוד גלגולות סטומה מלהר זל' יג' צפּכל' גע'ל חיטנויות הה לרט' מג'יס — קא נספּר ספּרו טפּת יתול' הילמר הילטניעץ כי מעל' חיטנות ז' הלוינס גאנזינס מיל' (ע"י גס גערען 445) וככל' כל'ר ימצעה כי תכבי נלקוך סכיב' זיטה תפ"ט. וכן מכיו' מתק' תפנות דונט האקלים נס' גטום (הצטי תק"ז) דז' ל'ז' ע"ה מהויה זיטה גג' ליטטן: .. ע"ב טעה צו' טו' טו' זיטה ז' הלוינס זל' צל'ר מיל' חס יט' ציעוקוויס' ציעוקוויס' נכנן סל'ר. ועי' גס נס' ספט' יט' דז' גג' ע'ג', וסוח' צפחנות דומ' סדרדים זטה' צלעטן דז' (30).

²⁴⁾ ר"י מזקוני צפּי ע"ל הילטניעץ כי ע"ה סצבי ארכט'ע: .. כל' חמאת, סלט המולות להצ'ם חכמה טעם'ים מנחים עולט מולדות מטפּני סטט, צל'ות מ Hollow טוד קעכ'ו וЛОחות ברית חכמת המשפט" .. — זכפ' נט' קאנ' כי טני סטיטים מאנ' צבאס סלט גאנזינס, וככל' פלט' קאנזינס נט' מאה' .. סטיט חמוץ צב' טודס וטס צי'לר כל' חולז'ויס' וכו' עד צמ' פקודטו סקימה סטט חמוץ וטניעס' גאנזינס וכו' .. — ס' יסוד מספּר סדיטים החקס פימקען גאנזינס נט' גאנזינס קאנז' 138. — ע"י גט' דומ' זטה' גאנזינס טערס 11. (זט' גאנזינס פ"י מלי עט' אקליס' גאנז' מתקי' גאנזינס (טמ"ט גאנזינס מל' .. נכל'ו וע'ג'

לב יאמר הראב"ע: כבר פירושתי ב' דנייאל וספרין פתיחין. וזה לא נמצא בשתו החרות לדנייאל הנמצא נט עלי ב' כי, רק בפירושו והפרש דניאל ז' יא: והספרים יהיו פתוים לפני כורך מספרק אשר כתבת וכוי' עם דבר המלאכים ארבע עלי זה וכוי' כי כל הנעשה בארץ גוירת השמים הוא וכוי' — ועי' י' ל' ז' ואו בשנת תחצטו כאשר התחיל לפרש התורה היה בן ס"ד שנה כאשר כתוב בשירו אשר הקדים לפ' התורה (גנו אקספרד הקרמת ע' 16 ואוצר נהגד ח' ב' 223): „ומספר ימי היו שמנה על שטונה... ונדרתי...“. לבאר דת בהר סיני נתונה" — ולפיו היה בן חמיש ושביעים בשנת תחכז'ו, והוא השנה שנפטר בה, והוא כמו שהוא מטען בעל שה' ק' כי הראב"ע אשר בשעת פטירתו ואברם בן חמיש שנים ושביעים שנה בצעתו מחרון אף העולם. וכבר רבי יוסד עולם כתוב כי טה והוא בן ע"ה שנים, ובסוף פ' הראב"ע עה"ת כי וווען 31 כי ואשיקאן פריו 177 נמציא: ביום שני בר"ח אדר ראשון נפטר אכן עורה זיל והוא בן עלה וכותב סמן לעצמו בשעת פטירתו כתיבת ידו ואברם בן חמיש ושביעים שנה בצעתו מחרון אף (עי' רישית קראפט ודייטש ע' 35 הקרמת ר' לייפטן ל' שfat יתר ע' 22 והקרמת גנו אקספרד ע' 16 ורישית כ' פריו — החכם ר' ר' באלינגער מצא בכ' פארמה 1224 ובכ' ואשיקאן 249: נפטר וכוי ב' יוס' ב' לורה אדר ראשון שנת ד' א' ותקפיד וצ'ל ותחכז') — וכן מצאיי ב' אבן העור לר' משקוני (והוא תלמידו של ר' שמיר' מנירופונטי) על הראב"ע כי אעלי' שכח: „ויאאל לבאר את התורה לפני טהנו כי בין שביעים וחמש שנה הכר' אברם את בוראו ונתקבש בישיבה של מעלה ובשנת ארבע וששים טשנותיו חברו" — ולפיו אין צורך לתגיה ע"ח במקומות ע"ה כרעיה החכם גרעץ' ע' 451). ואורי הربטים האלה הגני לדושם סדר ומנים וטיקות אשר בהם חבר הראב"ע ספריו, בהםם אשר גורע לנו איזה רשימה זנית או מקוטית, ולפי האמור היה על אופן זה:

בשנת תח'ק' השלים פ' קhalbת ברומה (ולדעת החכם גרעין חבר או פ' כל החטש מגילות) ואח'כ' כתוב שם ספרו מאונים, ואח'כ' חבר ג'כ' שם פ' איב. גם חרגם שם ללשה' ק ספרי דרכוק של ר' יהורה חיון.

בשנה תח'ק' חבר ס' העולם מהדורא קפא. בשנת תח'ק' חבר פ' ישע' בלקא, שם כתוב נט' לחות, גם חבר שם ס' היסוד וט' שfat יתר.

בשנת

ויל' ציורים) ומ'כ טה נעד לוים לאן קייל נמלפת נטה מקפ"ז ומתקי"ג, וככלכלת כי מצל טמא פ' טוליך, וכן מיל' נלמת כפ' נלה: „וכין טעיכ' נלמת צמלה לוודס" נפ' קלטנ'ג'ע לטוף למלאן וכן נאכינה כי, וכן נטני כי צנידי (לוודס לו לוודס) וכן טה לפל' געל' יויסף וכן נפ' קמטקיי כי צניד', למנס צדוטיסים גטמולויס וכן נקיה כי טינו וכחכו פט נטמות נקיה נטמוס ווודס מילא נטטל' נטטל' צפ' ויטל'ם: „וזום סטלאינס אטנטט נטה זס פט' וטמה לוקה" ופה נטטל'טה גטומחה כן טה צכל סכ' וכל' קדוטיסים (ועי' נט' מיל' יויסף פ' חי' טלה ס' למ'ז') מאנזו זום נטמלה בז' פ' ויטל'ם לפ' בז' וויל' דיעו כי פ' ס' טמות סול' מסלול' קאמל' מיל' חנד' נטולס, ופ' ספל' נטטל'ט טיל' מיל' דיל' נטטל' מיל' זט' טב' טטה לנטול'ט וטגול'ל' זו' נטול'ק. — ודעתי זום מגאנטה לדעת טמלה גרען (450) מן אקלא אל קאקס. וכיג' נפ' ס' נט' מיל' לאל' מתקי' טכח: „ויג'ס ממל' וכט'

בשנת תתק"ו בחדש תשרי חבר ס' צחות במנטובה, ובשנה הנ"ל חבר ס' כל' הנחתת מהדורא קמא. נס חבר בשנה הנ"ל בוינונה ס' העBOR שלפנינו. בשנת תתק"ח חבר ס' כל' הנחתת וספריו באיצטנויות מהדורא חניינה והשליםם במרחישון תתק"ט. וכפי הרשימה הנמצאת בסוף ס' ראיית חכמת כי' בואטיקאן (רט"ג נרך כ"ד 381) היה כבר או ברודס אמן נס החכם רמש"ש יטיל שם ספק ברישמה זאת. והנה מאיטליה נסע לצרפת וחבר בעיר ברוש ס' השם. בשנת תתק"ט בחדרש מרחישון השלים ברורס פ' דניאל, ואח'ב השלים שטה בשנה ההיא בחצי אלול פ' תחלים. ובשנה ההיא התחילה שטה פ' בראשית מהדורא קמא.

ובשנת תתק"ו ברוח טבת השלים שטה פ' תרי עשר. ובשנה ההוא השלים שטה פ' שנות מהדורא קמא. ואח'ב נסע לאנגלטירה²⁷⁾. ובשנת תתק"ח או תתק"ט בחדרש תטו התחל ס' יסוד מורה בעיר לונדון והשליטו בחדרש אב סוף ד' שבאות. —

ובשנת תתק"ט י"ד טבת חבר בעיר אחד מאנגלטירה ס' אגרות השבח. ובעיר לונדון שכתב תלמידו לר' יוסף מדוייל פרשו על תרי עשר והוסיפו בו כתו ששם טפיו [כ"י פארמה 470 (נס כ"י פריו 217] משנה הרבה והיא מתלטיריו כפי ששטעו מטנו, ע"י נס ט"ש הרב שי"ר ול' בט"ע לנ"ג ח"ד 279] נס נחב תלמידו הגובר קצת פרשיות מפי' הזרה נסחאה ראשונה כפי ששטע באנגליה טפי' הראב"ע (נרעץ 447 ועוד) אוצר נחדר ח"ב 222 בהערה וח"ג 152) ועי' בפי' ר"י משקוני ל' בא דף קכ"ג שכחוב: ,,ובחמשה יטימ של חרש שבט של שנת חיש עשרה שנה החל לסדר מוסדר חברו הסטרא הוות וכו' ושולמה וכו' ביום כ"ז לחדש ניטן של שנת אתה ועשרים" — ואס יש אמן בדרכיו אלה (כי המתחבר כח חבר הרבה ספורים ושותפות אשר אין לסוכן עליהם) אפשר כי פירוש זה הוא מתלטיריו אשר שטע מטנו בלונדון והוא נסחאה לאחרו של תלמידו הרואה שטע (פי' ויחי רטובה באוצר נחדר ח"ב 223 נמצא גם אצליו והוא לתלמידו שטע מחרaab"ע) ואולי נס מה שמובא בס' דעת זקנים עתית בשם הרaab"ע ולא נמצא לפניו ררב שי"ר בם"ע הנ"ל 267 הוא נ"ב מנומת זה אשר כתוב תלמיד הרaab"ע. והנה מענגלאנד חור לצרפת ובשנת תתק"ב או תתק"א חרגם לילשיך ס' אלמchni. ובשנת תתק"א י"ג מרחישון נמצאו בברבניה, וכן והלאה לא נמצאו מטנו רשימה²⁸⁾ עד חבירו פ' כל' הזרה בנוסחה שנית, והוא או עוד הפעם

עד לחבר פילטמי פ"ל הוספה וכנהה על ספסל כמעין מוספה צילו ובס דרכו ר' יתקן בן יהודא לצל בכaco הכהנס זט' הקט,, אל' יקודם" ומכאן מעד פס: ,,כגיג הכהנס מ"ע ז"ל מלכות לופת וכו' וכנים נקיעת דוכת בCKER נס כתוב ל' יתקן בן יקודם ז"ל מהרי נס כהנ"ע ז"ל וכו' ווילט סמסס ל' יתקן לילכת ליה הכהנס מ"ע ז"ל נס וג' וכו'" — ונגה הכהנס נגען בעיל ניכון (446) כי מנדף מ"ט ס' סמסס נער נדוכת לפניו נמלטו לער רודם מצל מנדף בס פ' דיניל, כי פס זיכיל ליה ס' סמסס. חמשה נס צפ' טמות י"כ, ו' מכך נס קן מ"ט ס' סמסס, וחכ"ל פ' טמות ליה ס' סמסס, וזה ג"כ להילא כי מנדף פ' טמות צער ווזם חצ'ל נגנשת. ועי' הוגר נחמד מ"ט ע' 222 כי גמלו צמ"פ' צלחות סמסס דלאטוניא: ,,עד כלין צה מצרפת"'. — ²⁷⁾ וככלשה נגענו מגנפת הדרוימת נגענ'תעד עכבר נס דרכ' לסתה לטוטונית, וכי לא מילג לנו מס. ע' מ"ס סמסס הכהנס מוהרכ' זק'ס צ' זט' נגען לכלמל טהא טכיעית עמוד 209. — ²⁸⁾ וולוי מנדף צי'ים סמללה מהלי סמסס מקכ"ה

הפעם באיטליה ובעת כחכו פ' בראשית היה בליקא. אך השלבו ברוטא בשנת חתקכ"ז, כמו שכח בעצמו בשירו להשלמת פירושו על התורה (הקדמת ננו אקספדרד 16 וגרען 449) ואו חבר שם גם ס' שפה שפה ברורה כתיש וי רומי כי 314 וכן ראה החר"א ברלינגר נ"ג. —

ובזה תמו ספריו, ותמו הפעם

גם דברי המיל

ש' ז' ח' ח'.

מק McLoughlin שנית לסתור הנדרסן ע"י המכון גאנדרל צ'ל, ולט"ט ווליכם קומלן עוד בכ"י (ע"י גאנדרל מה"ג ע' 41 גאנדרל טמה הלויה על דילול מלחם גס האלי בכ"י). —

ספר העbor לר' אברהם בן עוזרא

המולד. ברצוחך לדעת מולד ראש המתויר או איזה שנה שתרצה מהמולד או מלך רаш תרצה רע כמה מהתוירים שליטים עברו וכמה חדשים עברו מהשנה והבנמ במאות המתוירים וכתם הסימן הכתוב בגנגו במאות שעברו, נס קח סימן העשורות נס קח סימן המתוירים שלא השילמו עשרות נס סימן שנים המתויר שעברו נס סימן החדש שבעברו וכותוב הבל טור אדר טור כל טין תחת מינו והטעם הימים תחת הימים והשעות תחת השעות וחולקים תחת החלקים וחבר עם דכל בהר יר' סימן לרש המולדות גנדר ואחר כנ' עשה מהחולקים שעוטות וכחכם בטור השעות ומה שישארו מהחולקים כתובם לבנים נס עשה מהשעות ימים שהיו הימים כיד שעוטות ואשר העלינה חיבור אורים בטור הימים והשלך הימים שבעה והשאר חיל לטפור מתחלהليل ראשון או תרע' ים השבעה ובמה שעוטות שלמות עברו, ואם הוא שיתים עשרה או פחותות טהה הנה בלילה או בסוף הלילה שהוא תחלתו והיום ואם למלילה טשתים עשרה הנה המולד ביום בן דרך המערבים, והאמת שתכתב השעות שת פחוות מכיד ותאמר כך וכך שעוט עברו מתחלת הלילה ולא חזר ייב ללילה, ואני אנгла לך וזה הסור בשער השני כאשר אדרבר על תקופת שטMAIL וחלקים שיהיו לך הם החלקים מהשעה.

דרך אחרת לדעת המולד

כח לך אלף שנים חמשים מהתוירים וישארו בירך חמשים שנה ולכל מאה חמישה וಐ שארו חט שתה ואחר כנ' עשה פאלה השנה הנשאות מהתוירים וחבר הכל ווע כמה מספורם חשוב אותם כאלו הם ימים והוציאים שבעה שבעה, וירוע כי לכל מאה ישארו שנים ומה שישאר פחוות שבעה כפלחו וזה יקרה שטור ראשון ואחריך קח שלישיות המתוירים והוציאים שבעה שבעה ומה שישאר כפלחו וזה הוא שטור שני תבראו עם השמור הראשן ותחבר הוא שטור שלישי, ואם יש מתוירים שלא יצאו בשלישיות אם הוא אחד שם עם השמור הנ' ייו' שעוטות ושלמים אחד גם ח' שעוט עם השטור השלישי, נס קח חצי מספר כל המתוירים

ספר העבר

הם שעה חרים עם השמר השלישי ואם יש שם חצי שעה כחוב עם השמר השלישי בסדר תחלקים ת'ק'ט' חלקים ורעד מה שעה וווע מחצי בספר המחוורים כי תחשוב כאלו היו המחוורים שעה בחשונך וקה עשרותם והם שעה הוסיף על השמר השלישי ואם ישאר מה שאין לו עשרה קח ק'ח חלקים וזה סיטן כי ח' ק' ל' ישראל וווע לכל שעה שאין לה ק'ח ותחים החלקים עם החלק השמר השלישי והיסף על כל החלקים חלקים כמספר המחוורים והואוף על הכל בחריד או חמוץ מלך ראש המחוור ולעלום יהיו בו ארבעה החלקים אם המחוורים זוגות יהיו בו תשעה וזה סיטן מרובע תחולת הזונג והנפרד ואחר שידיעת [טולד] ראש המחוור בדרך זו, או שתקח לכל מחוור ביוז תקעה תקה לכל שנה פשוטה שעבירה מטהחוור ד"ה תחע"ז וכלל מעובית ה' ב"א הקפ"ט והזוא הנחבר שבעה שכעה ומה שישאר חרבנו עם ראש המחוור כלומר עם מולו וכן תוספ' איב' חמצע'ג לרעת כל חדש שתרצה מתי יהיה מולו.

דרך אחות לטלר קח שלישית המחוורים שעברו ואם יש מחוור אחד שאין לו שלישית קח לו ב"ז תקצ"ה ואם ישארו שנים קח ה'ט'ק'י' וקח לכל שלישית יומ אתר ושעה אחת וחצי שעה ועשירית שלישית המחוורים וחצי עשיריהם והם שיעות עשה מהם ימים והזיאם שבעה שבעה ואם ישאר בירך מה שאין לו עשרה קח לכל אחד כסיב' חלקים ותחים עם הכל כמנין לכל המחוורים שהיה להם שלישית חלקים וווע הכל ב'ה'ר'ד' או תצא מלך ראש המחוור. המאונים ירוע כי שלשים מנורות שלשה כי העשרה והטהה והאלף הם כמו אחד והוא חשבון אייך בכיד שילמו הנערם בספרים וכן הכל והנה שkol המחוורים במאונים השעה ונוסף עליהם ששה ונרע כמה ישארו בינוינו ונעשה כן בחלק מלך ראש המחוור אם היו כאשר ישארו בידינו השבוניינו אשת, וכן לכל השנים שעברו מן המחוור שלשה ואם עברו מעוכרות קח לכל מעוכרת אחר ונחבר הכל וכן נכח לכל חדש אחד.

מאזנים אחרים. הועז שנות העולם בתחולת המחוור ארבעה ועשרים וכן תעשה מאטאים וארבעים יצאו וכן אלף'ים וארבעה מאות וכלה ארבעה אלף'ים ושמונה מאות והנה לכל מאה ארבעה והיסף עליהם שנים עשר ובדור חלקי' ראנ' המחוור אם היו שווים לחשונך החשובן אמת, ואם עברו שנים מהחוור והסתכל אם השנים שעברו הם זוגות לא תקה כלום ואם אין זוגות קח שנים עשר וקח לכל מעוכרת שעבירה אחד וכן לכל חדש שעכרא אחד ובדור חלק היטולר.

דרך למולך ולקביעה בשירים שקולים *

נתיבות בית מישות ודורות נס מאושרות
רי' וחלך וגם תרמת וכן תחסיד משומות
הלא אב וחצין נימן עשרה עס מעוכרות
ודו אתקסם למחוירות אשר בלבד מנורות
בירב שלש וכן חמש ללא עבו מסידות
ງרא' זה וכ"ג תררי' ובר'ר'ד' שים לשארות
ומספר מ'ט מעוכרות ונינה מספר למחזרות
וחקה לפשוטות ב"י ומספר המעשיות

* מלה סמליחס נכל נלפסו ניטון ט"ד ע' ליכ'ג, ש'ז'ח'ה.
ואנו

ואו יבא לך מולד לראש תשרי כמותה רוחות
נו"ח ארו"ט לעכורים בפי נבי א מטה רוחות
אייב תשען לחרש חדש לשנה ביד תל"ח ל��יות
כלל וזה קח לך ונג נס אדר שני אה"ר שורות
אבל כסלו ונס שבת תשיחתו כמשמרות
נדחת או לפשוטות נס היז סיטם לכל הרוחות
פסול אדר' ברראש שנה בכל שנה ואין רוות
ונולד חי ימי בנה"ז דרכה אותן באזהרות
רחחות אחר מעוברות בטז' חקפ"ט בלי לטרות
ונטרא"ד בפשטה בן ואו העשה כפי תורות
זה סדר כפי חשכן יסוד עברו לכל דורות
לאברהם בננו טארו ספרדי אבי שירות

הקביעות. הסתכל אם היה מולד ראש השנה שהוא תשרי יום ראשון יום רביעי
ויום שני דרכה הקביעות ליום שני לו והסימן ואצוה אותן על
אד"ו הרא ש [עוזרא ח' י"ז] ואם יהוה המלך ביום מהים הבשימים להם
שני ושלישי וחמישי ושביעי ושמיניו והגינו עד י"ח שעונות שלמות או יותר
דרחה הקביעות ליום כאשר אם היה יום שני דרכו ליום שלישי שהוא שני לו ואם
יהיה יום חמישי דרכו ליום שבת שהוא יום שלישי לו וכבה אם היה המולד יום
שבת, והשмар לך אם היה המלך ביום שני ועכו"ר שעונות רטולר וחלקיו טז' חקפ"ט
או הם במספר זה דרכה הקביעות ליום שלישי שהוא שני לו אם היה השנה שעברה
טועברת, ואם היה פשיטה לא תחרנו עד י"ח שעונות והסימן אם גולד חי
לא ית קים, וכן השמר לך ושומר נפשך טאוד פן תשכח רבר יום שלישי אם
הגינו השנה פשיטה והוא הטלול ט' שעונות ור"ד תלמידים תחרנו עד יום החמשי
ואם היו תלמידים ר"ג הקביעות בו ביום והסימן נט רדר טורדרין ואם היה
השנה מעוברת לא תחרנו רק אם הגינו ליה שעונות כמשפט.

דע כי לעולם ר"ח ניסן ים א' ואיר שני ימים והסימן כל זוג בחשבון
חדשי השנה הוא זוג ומה ש איינו זוג הוא אחד חוץ
מן כסלו וטבת כי הסתכל לעולם כמה יש בין קביעות שנה לקביעה שנה אם
השנה פשוטה ויש בינהם שלשה ימים הנה הם חפירים ורטעם לכטלו ים אדר
ובן טבת ובכבוד שחשבון החדרש מים שני לחדר יהיה מרחxon וכטלו החזרים
כ"י לעולם טבת הוא חסר בעבודו שהוא סטוק לשבעת והסימן כל דסם י"ד
לט לבא הוא חסר רטעם פסח שהוא בנין ועצרת בסיוון והטוערים בתשרי
ואם יש בינהם ארבעה ימים דם כסדרון ורטעם כמנגן שאר החזרים ים אדר
ושני ימים ואם היו בינהם חמישה ימים הם שלטים והסימן ערד טלאאת
לו שנה תטימה, ואם היהת השנה מעוברת ויש בין קביעות לקביעות חמישה
ימים שלטים היא חפירים ואם ששה כסדרון ואם שבعة היא שלטים והסימן גדר'ה
לשוויה הוא"ז לטע וברת לעולם ר"ח ניסן הוא פסח הוא י"ז בתומו הוא
תשעה באב, שני לו עצרת שלישי לו ר"ה וסוכות רביעי לו יום שחתת חורה חמישי
לו צום כפור הסימן א' ח' ביש' נ"ר ד"ק ה"צ ז' פ' ורטעם פורים שהוא קורם
פסח הבא לעולם ניסן בטז' בו תג הפסח אייר אין בו כלום סיון בשנה בו עצרת
חפו בי"ז בו צום אב בתשעה בו צום אלול אין בו כלום, תשרי מתחילה ראה
השנה בשלישי בו צום גורליה בעשרי בו צ' בטז' בו סכום מרחxon אין בו
כלום

ספר העבר

כלום כסלו בכה' בו חנכה והסימן חנו כה' טבת בעשריו בו צום, שבת אין בו כלום אדר ביג' בו תענית אסתר ביד' בו פורים ואם היה יום השבת יומ' הינ' התענית יום חמישי קודם השבת שהוא בי' א' יום לחריש, וכן אם יבוא יום יי' בתמוז תיב' צ'ג' בשבת ירחו ליום ראשון רקס צום כפוף לא ירחה לעולם, ולעלום אדר ראשון נם אדר שני שמיים לעולם, לא ברץ סח' ולא גהיז עזרה ולא אדר' ר'ה ופסכות וסיטן ואצווה אותן על אדר' הראש ולא אג'ו יומ' ה' כספוריים ולא זב'ד פוריים.

קבעות עד השירים ר' חלקים הם חומש שעה, חל"ב הם שני חותשים, החמ"ד הם ארבעה חותשים, קח עשרית המתוורים וכתם ייש לך שנים מעוברות שעכשו מהחומר הבהיר עם עשרית המתוירים וכח לכל המתוירים יום אחר ושתי שעות וחצי שעה וזה טעם הלא אב וחצי סיון עשרית עם מעוברות ואם ישארו שנים שאין להם עשריות שהם פרט פחית העשרה קח לכל אחד ארבעה ימים והוקף על הבל רבייעת היום גם קח שעה אחת וחצי שעה וזה טעם י"ד אתקס למחזרות אשר בלבד מנוורות וכח לכל שנה פשוטה שעכשו מן המחויר שני ימים וחצי יום גם שליש שעה וחומש שעה וזה טעם ב"ב שליש וגם חומש לאא ענור פסודיות ותבר אורחים ונרע אורחים מששת ימים ובכ"ז שעיות מתרף חלקים ומה שישאר הוקף עליו בחר"ד וערוך המעוברות על ס"ט חלקים גם ערוך המחוירות שונה להם עשרית על נ"ה חלקים גם עריך כל הפסודות על י"ב חלקים והוקף עליהם חלקים כמספר המחוירות שיש להם עשרית או חצצא האולד וגנה החרוים טפוזים.

תקופה שמואל עורך המתוורים של המילוט על שעה וחצי וشنנות המתוורים שבערו השליות והכללו שתחרט מהחשבון חצי שנה כי תחלה התקופה מינין וכח לכל שנה יכ"א ר"ד ותבר הבל והספר סוף ז'ט' תרכ"ב ומה שישאר חבים אל טולד נימן בפשטות ומה שייהי שם תקופה נימן נופלת, ובשנה העוברת חבים אל טולד אדר שני אדר שתוציא הכל כ"ט יטם י"ב שעوت תשצ"ג חלקיים ולולמים תקופה נימן נופלת בתחלת הלילה או היום או בחצאים, ובין תקופה לתקופה צ'יא יום ו'ז שעות ומכחצת, והנה לעולם תקופה חמוץ נופלת בז' שעות ומכחצת בלילה או ביום או בט"ו שעות ביום או בלילה, ותקופת שבת בר' שעות וחצי שעה.

דרך אחרת הוסף על שנות העולם וביער וחבר הכל וחשוב להם ימים והוציאים שבעה שבועה והשאר תחל לספר מתחלת ליל רביעי או חמוץ יום והתקופה מהשביעי ושבטה ללא חסיפות ולא מניעת ואם רצית לערת בכתה ימים בהדרש תהיה התקופה הסתכל לדעת כמה שנים שלימות עכוו טוחור המולדות וערוך ספטרם עלי' והוא על הכל ח' והזיא את המחבר שלשים שלשים וטה שיטארם הם ימי חדש של התקופה ניטן, ואם היהה מעובה ווגיע השבנץ טז' ימים התקופה היא באדר שני ופעמים שאחרה ציריך לרועם ים או להומיף בעבור הקביעות כי אם היהה השה שלימה תנרע ים ואם חביבים הוקם ים אדר ואדר שידעת ים וקביעות הוא יורייך ברכך היישרה שלא תרעתי כי הוא יורייך אם תוטף על מספר ההדרש או תנרע. גם יורייך חשבון לא ברז' פסת, או הוציא שנות העולם כ'ח כ'ח וממה ישיאר הוסף עליו רבעיתו ותחל לספר מליל דיביעי וד' מחווורים קטנים יש במחווור הדרול של התקופות והפטין דבז' הנאי' בראש מחווורים קטנים נראה.

דרך אחרת קח לכל מהווים מהווים המולדות שעה אחד גם קח שלישיות המחוורים והם שעوت וחכרים עם אשר למעלה ואם היו בידך מהווים שאין להם שלישיות קח להם ח' ה חלקיים ואדר שלקחת המחוורים קח נם שלישיהם והם שעות ואם ישאר מה שאין להם שלישיות קח לכל אחר ש' חלקיים וחבר הכל וערוך הכל ונרע מנג' זט' ת'רמ'ב' או חטא תקופה ניטן בראש המחוור ועשה בשאר שנות המחוור בדרך הראשונה.

השער השני בטעמי הוצרכו חכמי המולח לחלק השעה על ששים חלקיים וקרוואו ראשונים בעבור כי יש למספר היה חז' ושיש ורביעית נם חמישית וששית ועשרה ואין מספר פחות מונה שיש לו כל אלה החלקיים ותלוו כל חלק ראשון לששים שניים וככל חלק שני לששים שלישים ובעבור שנות הבנה שנ' ים ו'ח' שעות וארבעה חמשה שעה ו'ב' שלישיות חלק אחר מששיות עשריות השעה שמ' חלקיים שניים ערכו קרטונוינו זל' ששים על שמנה עשר בעבור שיתה לכל חרש חלק והנה עליה ומספר אלף וחמשונים ועוד אין מספר שיש לו כל החלקיים חוץ מהשביעית קרוב מש'ס ובעבור שתי שלישיות החלק הוצרכו לשלש המספר הנז'ר וככפלו על שלשה להקל על התלמידים שלא יהיה להם חלקיים שניים ותלוו היום על ייב' חלקיים כי אין קודם שנים עשר שיש לו חצי נם שלישיות ורביעית וששית רק הוא לבדור, נם אין אחריו עד מספר רב אם לא היה טורכב משנים עשר וזה המספר יקרא זוג זוג הנפרד והוא טורכב מחשבון השוה כלו בחלקיו ואם נחבר החלקו אלה יצא החשבון השני שהוא בעשרות שהוא שווה.

המחווור קיבל היהה ביד טשחורי דו איש האלקיים שי ט שנה טשנות הלבנה כל תרש כ'ט יום. י'ב שעות תשע'ן חלקיים כאשר העתיק רבנן גמליאל עם ז' חדשים הם י'ט שנה טשנות החמה ללא חסיפות ומניעת, והנה המחוור הם רליה הראשונים מחרשי הלבנה וטעם החדרש מרגע החברות הלבנה עם השטש בחלק אחד כננד גמלילים עד פעם אחרת וזה יקרא החלק האציגי, וככה עשו חכמי המולדות לרגע מקום השטש והלבנה והחמתה כוכבי לננד גמלילים ואחר כן יתקנו מקום כל אחר כננד גלגל המולדות ותגה בעית ההתחננות המאורות צרייכים אלו לחקן מקום הלבנה כננד גלגל רמולות בעבור כי מוצקנו ורחק כטוצק גלגל המולדות חמץ מעלות שלימות, והנה אם היהה טורבע הימן למקומות נובנה גמללה

ספר העBOR

הנה תרחק השימוש קרוב מר' שעות, ואם היהת הלבנה במרובע והشمאל' מוקם נובה גללה הנה יש צורך על המולד ייר' שעות והפרק הרבר במרובע האחר ע' אמור חoil פעים שבא בארכיה פעעים שבא בקצרה, ובשער השלישי אתן לך דרכים שתוכלו ל clue בכל חדש מתי תבא בארכיה ומרתי תבא בקצרה והנה והתהלך האמצעי הוא בתהלך הלבנה בהיותה על מרובע מקום נבחות גללה ושפלותה אם היהת עם השמש או לנובה כי אם לא היהת כן היא צריכה לתקן אחר כנרג נגללה הקטן שהלבנה בו כאשר אפרש בשער השלישי, ואחר שרעדנו שהחדש הוא כאשר הוכרתי ניש' יב' תשצ'ג' ערכנו המספר על רצ'ה על חדש הלבנה והנה על ששת אלף ותשעה מאות ושלשים יום ושמ' עשרה שעות וחמש מאות וחמשה ותשעים אלפיים, והנה טעם המחוור כי בהשלמות הנחוור שבו הבאותות לחילך אחר כל אחד בנגליו כאשר היה בתחלת והנה טוה הוחשון נובל לדעת כמה ימי שנות החמתה ושעותיה וחלקי השעות כי נחלק מספר ימי המחוור והשעות והחלקים על יט' ונה על שס' יום ותקצ'ז' חלקיים ויב' חלקיים מיט' חלק אחד, ואל חשים לבך על התקופת שטואל כי בשער השלישי אפרש לך' שנת החמתה בריאות.

העborדים קבעו עברו בשנה השלישי אחר שנתיים וחצי שנה בעבר שהתחברו מיתרין שנת החמתה על שנת הלבנה יותר מכ' יום והם קרוב מחדש ימים גם כן בשנה הששית כי הם שני הראשונים שלמים אחר ה' שנים וחצי שנה, גם קבעו בשנה השטנית עברו בעבר שהתחברו שני הראשונים וכ' יום והם יותר מט' רביעיות החודש גם כן ב'יא' ויב' יו'יט', ודע כי רבעים קבעו העבורדים בשניות וחמשית ובשביעית ובעשרית ובינ' וכו' וכו' וב'יח' ורטסטן בהוי' ג'ח' ואין ביןינו מחלוקת כי אלה ייחסו משנותם עלם' שנה אחת ותחלת המולד ויד' היה לך' [אמר ב'ג' האבן עוזרא נתן סימן על מולד ויד' הפטוק הזה שהוא ברברים כ'ג'] ואנתנו נחל טכחד' וזה קביעות העבורדים בשנה אחת עצמה, ובשער השלישי אפרש לך' סור ב'ה'ר'ד' ואם מען טוען הנהacha עושה עברו אחר שנה וחצי השנה התשובה שנית יט' על דרך ויד' אינה מעוברת ועברו קרטמוניו אדר' בעבר שהיו ישראל כזמן בית המקדש מסתכלים לאביב בעבר חנופה העומר ואין צורך להזכיר למה יוסוף סימן התרש איב' תשצ'ג' כי ימי השבעה הלויה וכן ר'ח' תחתיו נס בכ'א הקפ'ט וכל שנות המחוור והמוור והאדרים והעשרות והמאות גם האלפים וטעם להוסיף על הכל בהר'ד' בעבר שהעתיקו קרטמוניו שארם הראשון אשר שטי' שעות שלמות מיום שני ר'ח' תשרי בעית התהברות המאורות בתהלך האמצעי כמשפט ובעברו שנברא אדם ביום הששי והנה עברו לבריאת העולם ה' ימים ויד' שעות ויום בשנה חשוב שנה המזרו לאחר ר'ח' התהע' סימן השנה הפושטה והנה בדר'ד' והרוצה להחל טן ויד' ייחסו משנית עולם שנה אחת והמולד יצא לו שווה, ורhitmaean ר'ק'י המות שיאמרו שזאת השנה התסירה היא שנת רמבל כי משה ארוניו הסירה מהחשובן.

דרך אחרת טעם מה שאמרתי מה שישאר פחות ט' כפלחו והוא השמור הראשון כי סימן המחוור בימים ב' וטעם לכפול כפול שלישיות המחוורים בעבר כי סימן השעות יט' ודם ב' שלישיות יום כי ב' שלישיות ביום השנה יט' יצא על כן אמרתי אם ישאר אחד שלא יצא בשלישיות קח יט' ואם שענים יום אחד וח' שעות שהם כפול יט' וטעם קח חצי מספר כל המחוורים והם שעות כי תקצ'ה שהוא סימן חלק המחוור כאשר תכפלם יעלו לשעה וטעם לקחת עשרית בשעות

בשעות כי כאשר תחمر חקים חלקים שהם חצי שעה ישארו נ"ה חלקים והנה נ"ד עשריהם ובעכור שנכפלו על כן אמורתי כה לאשר אין לו עשרהות ק"ח חלקים שהם כופל נ"ד חלקים וישאר לכל מחוור להשלמת הקצת' חלקים חלק אחר והוקף על כל החלקים חלקים במספר המתחווים וטעם להיות בו חלקים ארבעה אם מתחווים זוגות כי הקצת' יכפלו ישבו עשרה ואין שם אחדים והנה ישאר לעולם ר' ב'ה/ר'ך' ואם יהיה נפרד יהיה בו תשעה בעבור כי הונאות יביאו בעשרות והא הקצת' עם דלית בוריד יעלו תשעה וטעם מרכען כי דלית השבען מרכען וכן תשעה כאשר פירשתי בספר הzcטפער.

דרך אחרת לקחת לשילוח המתחווים יום אחר משעה אחת וחצי שעיה נשארו כפ"ה חלקים הנה ק"ב הם עשריות שעיה וחצי עשריות נשאו שלשה על כן אמרתי שיקח כמנין המתחווים חלקים. מאונים טעם להוסף ששה כי הם מאוני ר"ד חלקים שיש בראש הטלחות וטעם לכל המעוברות לקחת לשנות המחוור לכל שנה נ'. ג. כי הם השארים מן הקצת' וטעם לכל המעוברות להוסיף אחר כי התוטפות לתרש אחר במאוני תשצ"ג ואחר מאונים אחרים טעם להוציא לשנות העולים בהחלה המחוור כ"ד כי המחוור הם י"ט והנה לכל שנה א' וטעם להוסיף י"ב כי בן ישאר מחלקי כ"ד כי הנט י"ט וטעם שלא תקח לכל שנים מהם שהם זוגות כלום כי לכל שנה פשוט ישארו י"ב וטעם לקחת לכל שנה מעוברת אחר בעבור החרש הנוקף ולא ישאר מחשבון תשצ"ג רק אחר לבון.

השירים הזרכתי לחומש שעיה בעבור השנאה הפושאה שהקליה קרובים אל ר' חותמי שעיה שהם חתס"ד וטעם לקחת יום אחר ושתי שעות וחצי לעשריות המתחווים כי סיטן י' המתחווים וכבא תקן וזה יחרר להשלמת ז' יטם יום אחר ושתי שעות וחצי פחות י' חלקים על כן אמרתי שייתבר למני באחרונה במספר המתחווים שיש להם עשריות חלקים וטעם המעוברות לחברים עם המתחווים פחות כי השאר מטא חקפ"ט להשלמת ז' יטם יום אחר ושתי שעות וחצי פחות מיט' חלקים על כן אמרתי להוסיף מס' ט' טעוברות ט' ט' טעוברות ודו' אתקים למתחווות אשר בלבד מנורות כי סיטן המחוור ב'יו הקצת' והשאר להשלמת ז' יטם הם ד' יטם ורביעין יום ושעה אחת וחצי שעיה פחות כ"ה על כן אמרתי באחרונה להוסיף נ"ה לכל מהvor שאון לו עשריות וטעם ב'ב שלש ונם המש כי סיטן הפושאה דית תחעי' וכאשר תחכרם ט' ישארו שני ימים ותзи' יום ושלש שעות וחמש שעיה פחות י"ב חלקים על כן אמרתי להוסיף מס' ט' לפשטות, וטעם וכ"ג תדרוף הם ז' יטם של'טם ותגה חכרתי אלה החרוויים ברוך שלא יתחברו חלקים רבים וייה שמורים בכל הקראו ולא ישכח.

הקביעות אמרו כל חכמי העbor כי טעם אדי' בעבור המעוברים וטעם ים' שלא יבוא הווענא רבא בשכת וטעם רביעי שלא יבוא יום רבפ'רים ביום' א' אחר יום השבת כי נם יהיה טורה על הצבור ואל ישחטם לבך לאמר בעבור טורה צבור איך אעוזב לקבוע המעוברים בזמניהם כי אם יש לך לב לה辨ין תוכל לרכיר הדامت מסוד העbor שאפרש לך בטוף זה השער, וטעם לרחות הקביעות מהצ'י יום בעבור שאין נח באדם לראות הלבנה בשקע והחתה ואם רוחה המולד אפילו תלך אחר קודם יתכן שתראהך רק על חקות רבות כאשר אפרש לך על בן יקבעו נס אותו הימים, וטען טוען הלא-armois כי שני ימים טובים צו' לעשות קרטונינו בעבור הפק למה לא קבועם צום כפור שני ימים

ספר העבר

גם יש טפחי עולם מתכרכנו שיתהענו שני ימים ואני אראה להם שלא יויעל להם העניות כי הוא שוא ושקר כי אם אמרנו כי עיקר הקביעות הוא על ראיית הלבנה הנה יש פעמים שנקבע ראש השנה יום חמישי והלבנה לא תראה בטוקם בעולם בלילה שבת וזה יארע אם היהת הלבנה ברביעית ממקום גבוחות ואף כי היה רחבה בנגב, ועוד כי טלה יعلا בכל מקום פחות מטלוותיו שכאו במלחו שהם שלשים וזה הרכר יתברור לך בשער השלישי והנה אחר שהויה ראיית הלבנה בלילה ראשון הנה המתענה התעונה ביום שביעי ושםני לראיית הלבנה, והפרק הדבר אם היה הקביעות בשנת נטיר' והיה הלבנה במקום מחלכה הרבה ויהיה רחבה שמאלית גם במקומות שיש רחבה מעט כאשר אפרש בשער השלישי יתכן שהויה ראיית הלבנה בלילה רביעי וזה המתענה התעונה כפי קביעותינו יום שכת ויום ראשון והוא יום שבת יום י"א ויום ראשון י"ב לראיית הלבנה ואין בדבר זה כי דגנה נראתה הלבנה בחריש שבת גם בחריש שבת גם באדר גם בנין יום אחר קום הקביעות והלבנה היהת גבוחה על הארץ ועדרה הרבהليل שני וקביעות היה יום שלישי ואם אטרנו כי הקביעות הוא על הטולד הנה נטיר' לפניו ולא התעונה כפי הקביעות. גם הנה פעמים אין מספר היה הטולד בלילה ר' שני ואנחנו חפה לנו ר' בח ביום שלא היה הטולד וזה היה באדר ראשון גם באלו פעמים, והנה התשובה הגנונה למה לא נתענה צום כפור בשני ימים שאין כה בציבור להתענות שני ימים לילו ויום כי אין לו עת לאכול בה ואם אמר הנה יש ברת על אכילת יום הכהנים עקר התשובה בדור העבר, ואחר שהברתו למטה נסכלו ארץ אין צורך להזכיר למה לא בר"ז פסח כי ראש השנה תחולת השנה על כן שם תשרי בלשון ארמיה כמו ושוריו לבנאנם וזה האבר בתקופת שטואל וטעם נט"ז תקפס'ת לאחר טוברת לדחות משפט שם קבענו בו מועד הנה היה הטולד מהשנה שעבר ב"ח שעתות שלמות מיום נ' וולדעת וזה שנוסף אי"ב תשצ"ג על הטולד והטעם הוא מה שייחמר מראב' תקפס'ת להשלמת ז' ימים ואם עשינו וזה יהיה בין קביעות במעוברת ארבעה ימים וזה לא ייחן כי בשנה שהיא חסרו יהיה ביןיהם המשת ימים כי השני ארורים הם ב' ימים וטעם נטיר' שאם קבענו בו הטoulder ונוסף ר' תעתז' יגיע הסימן לחצות היום וראו לחדחות וידחה עד יום ב' והוא בין קביעות לקביעות לשנה פשוטה ששה ימים שלמים ואנחנו צריכים לעבר החריש ויש לנו בקבלה על דרך עבור כי כל חדש שאיןנו זוג לעולם דוא יום אחד בנין והווג זוג חוץ מככליו וטבת וטעם השלמים או כסדרן או חסרים בחרישים אלו שהם כטליו וטבת שהיה שני ימים או יום אחד או כטליו יום אחר וטבת שני ימים הטעם שתשרי הוא ראש לעולם טבת חמד והנה שם בתמלת השנה דבר החשוב מיום נסכליו מלא כי חשבון חדש מרחשון מיום ראש חדש שני כי היום הראשון להשלמת חדש תשרי כי המשפט כן הוא כי חשבונו מיום שני וזה היה כטליו שני ימים יהיה מרחשות שלם, וכן אם היה טבת שני ימים נסכליו מלא כי לעולם טבת חמד והנה שם בתמלת השנה דבר החשוב והשלמים וטעם להיות בשנות החברים בփשוטה שלשה ימים שהשנה שהיא כסדרן היא ש' נ' י' ימים ויצאו החש' שבעה שבעה על כן ר' סיטין כסדרן ובתוספות יום שלמים ובחרסונו חסרים והחומרות בתוספות שלשים יום כי לעולם אדר שני ימים ויצאו כ"ח ימים שבעה נשאו ר' ולכדרן ו' ולשלמים ז' וזה טעם על נ' סיטין החרישים החברים בפשוטה ויעלו ה' ולכדרן ו' ולשלמים ז' וזה טעם ג' לה לפשוטה הי' למעוברת ויש בה שאלה אחר מהשנה פשוטה יש בה תוספות על ש' ג' קרוב לתשע שעות גנה והוא בכל מחוור קרוב לשבע שנים ראויים להיות שלמים והשאים

ראויים

ספר העברות

ראויים להיות כסדרן ומאין באו החסרים ולמה הוצרכו להם, הצורך היה בעבור הקביעות ובאו החסרים חחת כל האדרים שנעשה שלמים והוא ראות העצים שלשים יום וחציהם מ"ט יום ובבעור זה יתכן להיות שנה אחר שנה שלמים ולא יתכן להיות חסרים אחר חסרים או כסדרן אחר כסדרן, וטעם לרוחית צום י"ז בחמשו ט' באב וצום גדריה ליום ראשון בעבור שאלה זו וצומות אין מן התורה כיום הכפרות, ועוד שלא להזכיר את האבל, וטעם להיות תענית אסטר ביום ה' בהיות שבת י"ג לחרש אדר הסמוך לנין בעבור שלא יוכל לדוחות התענית ליום ראשון כי יום פורים הוא יום טשחה וטשחה והשיבוו לאחר שיתה קרוב יום התענית ליום הפורים והנה בא חשבון יום הששי והנה תכנס השבת והארט בתענית, ואחריו שאיננו מן התורה נט לא תמצא במנלה כי התענו ישראל יום י"ג רק קרמנינו ז"ל חקנו כן השיבו יום התענית ליום חתישי.

הפרשיות העתיקו גם כן קרמנינו זיל שבאחד באדר היו ישראל משמשין על השקלים ען חקנו לקרו פרשת שקלים ביום שבת הסוכה לאדר הסטוק לנין לזכרון גם פרשת זכור שהיה ען בעבור הארץ, גם פרשת פרה שהיה בן מגהן ישראלי כדי שייעלו טמא מטה לתקריש שהיה ז"ה טהורים להזכיר הפסטה, וטעם פרשת החרש בעבור כי ניסן עקר קביעות השנה אם היא פשוטה או יעברו אדר כפי צורך האביב והתקופה וצריכי צבור על פי קריית בית דין כאשר אפרשות בסוד העבור, והנה קריית הפרשה לזכר וטעם לקרו פרשיות אלו ביום שבת בעבור שהחכר בו הגבור.

שבעה שעריו הפשוטות יום שני חסרים או שלמים כי כאשר תחכר ש"ג טן שנג' יהיה הקביעות יום א' ולא יתכן להיות השנה כסדרן בעבור כי יום ז' הוא פשוט ויהיה יום ז' והשנה שלמה והנה ב' סימנים ביום שני, ואם היה הקביעות יום ג' לא יתכן להיות השנה חסרה כי יבא ראש השנה יום ז' על בן ה'א כסדרה, ולא יתכן להיות שלמה כי יבא ראש השנה ביום א', ואם הקביעות ביום ה' תהיה כסדרה ויבא ר'ה ביום ב' ולא יתכן להיות הרעה כי יבא ר'ה ביום א' על בן ה'יא כסדרה או שלמה, ואם הקביעות יום ז' יתכן להיות שלמה, חסרה כי יבא ר'ה יום נ' ולא כסדרה כי יום ר' פסול גם יתכן להיות שלמה, שבעה שעריו המעורבות אם הקביעות יום ב' יתכן להיות הקביעות יום ב' והנה השנה השנה חסרים לא יום א' רק יתכן להיות הקביעות יום ב' והנה השנה שלמים, והנה שני שעירים נט ליום חמישי שני שעירים שלמים או חסרים כי יום ר' פסול, גם ליום ז' שני שעירים שייהיו חסרים או שלמים לא כסדרן בעבור כי יום ז' פסול, והנה שאר שער אחר ליום נ' וזה טעם רע כי לא יתכן להיות השנה כי אם כסדרן והטעם כי השנה היא מעוברת ולא תרחה נט מנייד כי אם טיח שעונות לא פחות מהם והנה לא יגיע מולד תשרי הבא להדרות הקביעות טיום ב' ליום נ' והשנה טעובייה יהיה סימן השנה הבאה בט'ו חקף"ט והנה הקביעות נט ביום.

חקופת שמואל שנת שמואל היה שנה החמה והוא אדר שנה שא"ה יום רביעי יום בלבד תוספת ומנרעת, והנה יש בין שנת הלבנה לשנת שטואל וכי א' ר'ד וכאשר תחבר בספר שנות המתוור ותחסר מן המתוור מהלך שבעה חדשים שכל אחד מהם כ"ט י"ב תשצ"ג או ישארו שעה אחת ותפה"ה אלקיים ובבעור זה יקח לכל מחורר שעה וחפיה וייחמר מן המתוור ז"ט תרט'ב וחכמי העבור והשתבשו לדעת מה טעם ז"ט תרט'ב יש מי שאמר שהעולם בכחיה

ספר העבר

באלול בעבורו הראשון נברא בום ו' בראש חדש תחלה שעה נ' ביום בשעת טהרת המאוות ועל זה החשבון הנה נברא העולם אשר שעה רפוי' חלקים מיל' ראשון, ואחרים אמרו כי נגער אלה השבעה בעבור שנת המבול גם זה חיטה כי המבול היה על הארץ ולא על המאוות, ואחרים אמרו כי משה אדונינו הוסיף את אלה השבעה גם וזה לא יתכן כי אין כה בנברא לחסר מספר, ואלו אמר ארם כי מערכת שלשה על שלשה הם תשעה והיה כן בעבור כי הנביא הוסיף על זה המספר שנים הלא אלה דברי שגנון, ויש אומרים כי הלבנה הלשינה על השטש והשם נגר בה ועפרא ז'ט תרמ"ב שלא טמשה, ויאמר רבבי אמר רב ה' אמר רב הנייא הספורי בר רבבי חייא בספר העבור שחבר כי הירח נקרא גודל וכטן נגנבר אורו כי נברא ואורו יתרב ואחר כן ילך הולך ונגדל ולפי דעתינו שאין חדרש כאשר אמר כי לא דרש הדורש כן בעבור שאמר הכתוב הנדלים ולא זה נגדל מוה ודע כי חול' אמרו אין פקרא יוצא מידי' פישטו והנה כן פריש הפסוק הכתוב אמר הנדלים על המאוות שניהם נגנבר הובכים רק האחד נגדל מhabiro *) וכטון ושלשות בני ישן הנדלים ואליאב לבדו היה הבכור רק נקראו שלשות גדולים נגנבר דור, ואם יטعن טוען והלא חכמי הדורות אמרו כי כוכב צדק נגדל מהארון תשעים פעמים ולהלבה היא חלק מל'ת חלקים מהארון הנה התשובה הנכונה כי הכתוב לא דבר על מדרת המאוות בגופם רק מפה אום בלבד על כן קראם המאוות הנדלים, וטעם לחתאת שהוא כתוב לשם דע כי כל המתאות ואחריו למדר איננו דבוק עם החטא כמו יחתא איש לאיש וחטאתי לאבי והנה כן תחאת ראש חדש בעבור תחאת אחרים שרטטו לש'. והנה-Aprush לך טעם החדש כי לא יכול דבר מרברי קרטונו ז'ל ארצה **) ידוע בחכמת המولات כי שנים הכוכבים שייהי ביןיהם חצי הגלגל שהם קיפ' מעלה הוא מבית נוכת והוא מקטריג עמו ובעבור זה אמרו כי הבית השבעי שהוא המול השוקע הוא בית המלחמות והנה אור הכוכבים לא יותר מאשר יחס אור הלבנה כי אין לה אור בריאות גמורות כי אם מהשיט לבירה ומשעה שתהייה הלבנה לנוכת המשמש ואז הוא אלכטן הלבנה כאלכטן השטש והוא טעם הנדלים או קטריג על השטש ואז יהל' חסרון אוריה עד שייעדר אוריה מהעולם שלנו בעת התהברות המאוות והשם צחה לעשות שער תחאת כי השם הוא המכבה הראשון להפרון אורה ומוי' שיבין سور הקברנות יבין סור זה הקרבן.

והנה אפרש לך טעם וט' תירט'ב דע כי הkopft שמואל תחלה ליל רביעי כי אומנתינו שהשם ברא האמורות מתחלה ליל רביעי כי אומנתינו שהשם מתחלה הלילה ויש מחולקת בין ר' אלעדר ובין ר' יהושע אם נברא העולם בנין או בחשוון ושמואל אמר שנברא בנין ועל דרך שהעולם נברא בתשרי על כן נברא בשם זה שפרשו תחלה כמו ושריו למבני כי לא יקרו בלשון הקרש שמות החדושים רק בשם ראשון ושני עד שנים עשר כי נימן עד אדר לשון כשרים על כן לא נמצאים כתובים כי אם בספרי הנביאים שנלו אל בבל ולולא כי לא ארעה להאריך התייחסות מבי' ראיות מן התורה שתחלת השנה מתשדי הלא תראה

* ע"י פילומו למורה (כלומר מ' פ"ז) ועי' מה שכתב תלמידות נמונותיו בכלליים הגדל סמכ'ו בגלא"ע אף דוד בן יוסוף נזכרוי, אבל סוג' נמול לאחס'ם כמשמעות' נס' פמי קמלהו.

* * * ז' מוכה לוט נחמה נסילות למייעוט סוף ס' פהם. (ש'ז'ח'ה').
הברוב

הבהיר אומר לא תורע ואחר כן לא תקער ושניהם המשטח תוכית נם היובל בעשר לתשרי וקדיות החורה בתחילת השנה לא בחזיה על כן בטיב התקופה השנה רק נימן והוא תחולת יציאתנו ממצרים, נס קרומוניו תקנו בראש השעה וזה יום תחולת משיך וכرون ליום ראשון, וכאשר רצוי המערבים לקשרו התקופה שטואל עם היטול והנה יש בינו ובין חכמי העבר או האותים כי ויד תחולת הטולות חזיאונה ונחשב כפי דעת שטואל שהיתה התקופה ניטן שעבירה בתחילת ליל רביעי תריה התקופה תשרי אחר ט"ו שעות מליל רביעי והנה אחר שלוש שעות מהיום והנה תופת התקופה על המולד יום אחד וכי שעות ובחשבון זה קרמה התקופה לטילד וכאשר נחצר חזיא נבר' שהוא תוספתו שני החתה על הלבנה בעבור כי חזיא שנה יש תוספות לחשבון שמאל על חשבון העבר הנה החצאי ה' "תרט"ב ובאשר נחצר יום אחד גם וכי שעות הנה ז"ט תרט"ב שקדמת התקופה ניטן למולד ניטן שהוא קודם ויד על דעת שטואל, או בעבור שיטם לשנה חשוב שנה, וטעם שיש בין התקופה לתקופה צ"א יום ויו שעות ומהצאה הם תק"ם תלמידים כי ערך התקופה של ניטן השთות ביהו וחלילה בכל מקום ומאו יחל היום להסיפה וחלילה לנרווע עד סוף היום השטש בפתח צפון הוא הגרא מול טרטן ואו יהיה היום ארוך וחלילה קצר ואו יחללו הלילות להאריך והיטים לkürץ והיטים לשער עד סוף היום השטש בפתח דרום ובתקופה שבת ואו יחללו היטים להאריך והלילות לkürץ וכאשר תוציא ימי התקופה שבעה שבעה יצאו כלום ויישארו ו' שעות ומהצאה ומשם"ה יום ורביעי כי ט"ד יצאו שבעה ויישאר יום ורביעי שהוא ל' שעות והם ו' שעות ומהצאה לכל התקופה, על כן אמרו הקרטונים אין בין התקופה ורק החצאי שעה כי ימי השבעה יצאו ויישוב הכוכב המשטש בתחילת התקופה וכבר שטש החצאי שעה כי נס ו' שעות יצאו כנגד הבוכבים ובעבור זה הטעם יש בתקופה חמוץ וטבת החצאי שעה אין בתקופה ניטן ותשתי שבעו לעולם על דעת שטואל, וזה טעם אונ"י ואט' ד ולא חשב החצאי שעה כי אין צורך וטעם לקחת לכל מהווע שעה ותפ"ה כבר פרשטו.

דרך אחרת טעם לסתות שיטות המחוורים ורם שיטות כי שלישית שעה ש"ט חלקיים והנה בגין מהווים עלה מחשבון תפ"ה שעה אחת על כן אמרתי אם ישאר להם שלישית חקח לה תפ"ה, ואמרתי נ"ב שלישית בעבור ששארו ק"ב תלמידים והם שלישיות השלישית על כן אמרתי אם ישאר מה שאין לו שלישית קח ק"ב תלמידים, וטעם עורך כל המחוורים שתהייה בתחילת התקופה והטר שטש בעבור החטסה שעשו להשלמת תפ"ה כי הנה לקחנו ש"ט נס ק"ב ישאו החטסה וטעם ז"ט תרט"ב פירושתו, וטעם להוציאו שנות העולם שבעה שבעה כי לא שאר משנות החטסה אחר שייצאו ימי השבעה כי אם יום אחר לבדו ורביעי יום וזה טעם תופת עליו הרביעית וטעם כה שנים כי לא נמצא חשבון פחות ממנה יהית רביעית שבעה ימים רק הוא לבדו ע"ב חשיבות התקופה כאשר הורת, וזה טעם המחוור הנורול להוציאו התקופה שטואל כי התקופה רב ארא קשורה במחוור הטולדות, ואראש נס חשבון הגוים בתקופה שטואל וטעם לקחת י"א יום לכל שנה בעבור שהוא קרוב לחשבון ינא"ר וטעם להוציאו עליהם שבעה ימים משעה ותפ"ה יותר מט"ז שעות הוצאה מהם ז"ט תרט"ב ישארו ח', וטעם להוציאם שלשים שלשים כנגד ימי החדרש ואמ' תאמר הלא התרש פחות מחשבון וזה רע כי גם אנחנו הוטפנו בכל שנה קרוב לשבעה שיטות כי חשבנו י"א יום שהוא יום אחד והוא דרכ

ספר העבר

דרך קיובה וטעם דבריו הגא"ז כי כאשר חלק ביה על ר' יעלו מחוורים שבעה קטנים ולמה חלוקם על ר' כי לא יתכן يوم שלם מרביית היום פחות טר', והנה יש בין ראש חדש מחוור קטן לראש מחוור שני לו לעולם ה' ימים כטשפט יום אחד לכל שנה ורביעית יום אחד הנה עלו ה' ימים והלוות של ימי החדרש עשוית ברוך וחוקה.

חקופה רב ארא כפי דעת חכמי העבר הגרולים כי לעולם תקופה טרם תג הפסח ועקרם כי מחוור הפלורות שהוא י"ט שנים משנות החῆמה הן י"ט שנים משנות הלבנה עם ז' חדשים בלבד תספות ומגערת ואחר שירענו על דעת רבן נמליאל כמה ימי החדש ושעותיו וחלקו הנה נוכל לירע כמה ימי שנת התבאה, והנה היא שפה יומם וה' שעוט תר��צ'ו חלקיים ייב' שניים והשני [קרוב] לד' גנים לחיות החלק נחلك על י"ט, והנה יש בין שנת שטואל ושתת רב ארא פ"ב חלקיים ז' שנים מחשבו י"ט, נס דעת רב ארא שהעולם נברא בניםין ובעבר כי על רעת העבר היה הטולר ויר, הנה היה מולד ניסן ליל ר' ט' תרמ"ב בעבור כי הסרנו מחשבון הטולד טמן חזיא שנה שהוא ביד תלה, נס הוא אומר כי המאורות נבראו בתחילת ליל ר' והיתה הלבנה חורה, והנה קרמה המשמש ט' חרטם בדורות קדומים ונוגדים וכשנחנכר שנת הלבנה משנת החῆמה על דעת רב ארא, הנה ואלו החלקים הנוגדים וכשנחנכר שנת הלבנה חורה, והנה קרמה המשמש ט' בינויהם "כיא קה"א ייב' שניים לחיות החלק נחلك על י"ט, וב עבר שיש בחלקיים חלק אחד ואנחנו צריכים לחלקו על ארבע תקופות השנה ההנרכנו לעירוק י"ט על ר' ועלו עיי', נס ערכנו יב' על ר' ועלו ט"ח שניים, על כן אמרתי כי התסתפוח על כל שנה יב'יא קב'יא ט' שנים, וכשנタルק מסטר זה על ארבעה לדעת כמה יש בין תקופה לתקופה יעלו ב' ימים י"ז שעוט נשארה שעה נס קב'יא ודם אלף ור'ית, חלקיים על ר' עלו ט' ושאר חלק אחד עשינו טמן שניים שם עיי' והסתפנו עליהם ט' והעלו קב'יא, חלקיים על ר' ועלו לא שנים, ואחרים אמרו שיש בין תקופה לתקופה בי"ז ש' ראשונים, נס ג' שנים נס ג' שלשים והסתperf יצא שווה, רק מה שהוכרתי הוא הקרוב, ובסטור העבר או פרש לך סור התקופה, וב עבר שאמרו קדמוניינו ויל' שתקופת רב ארא בצעניא פרשו בו חכמי חזרו כי תקופת רב ארא הוא האמת, וב עבר שירודע יודע תקופת רב ארא מתי חכמים המשמש בטל טלה יכולו המכשפים לעשות מעשים גנולים בעולם, נס אלה לא דברו נכמה כי תקופת רב ארא אינה כאשר חשבו כי היא בוגר גלגול המולות אינה רק בוגר גלגול המשמש שטוצקו וחזק טומץ הארץ, הנה נמצא המזק משנה בכל זמן ודבר זה הוא בירור אצל חכמי המולות בריאות לא יוכל איש להכחיש, ולפי דעתך שהיתה בצעניא בעבור שיכל לדעת איש כל אשר יהוה באין ברוך תכמי משפטיו המזולות.

חשבון הגנים מועדים תלוי בטוערי ישואל כי לעולם יהיה בתק שבעת ימי המצות ותולת ספירת העומר כפי דעתם מיום הראשון והראשון כי הם יפרשו מבחרות והשבת שהוא יום השבעי ע"כ יהיה להם-tag שבאות ביום ראשון, וכן יעשו אנחנו המכחישים דברי חכמיינו העذرיקים המעתיקים רק בשנת ה' למחוור, נס בשנת י"ז ירחק טוען גנים מן מועד ישראאל קרוב מארכבה שבאות והסתמן וה'י'י' כלא הוא ואוכיר לך טעםם הם יאמרו שהעתיקו שלא יקבעו מועד טרם עבד שני שלישיות חרש טוטז כי טרם מסטר זה לא תבא המשמש בטל טלה כי הם יודו מה שהעתיקו קדמוניינו ויל' כי עקר עבר השנה על התקופה כי הדביב

האביב תלו依 במשמעות כי הוא הפקדה על החבואה וכן הכתוב אומר ומendar חבאות שטש והם צריכים להיות המוער בהצטיידות הלגונה וטעם חדש האביב שתזהה השטש במלול טלה ולעלום יוכנס הראש אפריל אחר ז' ימי תקופת שטואל אין בו ספק, והנה בשנות ה' תקופה תקופת שטואל אחד צאת כל ימי חנוך מצות, והנה היא חצי חדש לבנה כי הכתוב אמר בחטשה עשר ימים לחדש והמשש לא נססה כפי חשבונם במלול טלה ע"כ הוציאו להוסף חדש אחד להיות הספירה מיום הראשון אחר חצי חדש לבנה והמשש במלול טלה, והנה זה רבר ברור כי לא יצא שתרחק התקופה כל דטריק הוות כי אם בשתי השנים הנכרים וטיעם ירוע כי נ' שנים ע"פ שקבענו חדש נסף עוד שאר ימים חספות ובשנת ה' החתיבו הרבה ולא כן בשנית כי היה שנתי עברו ולא בן כשביעית כי קדמה עברו, והנה בשתיינית שהיא עברו יחסרו עוד ימים להשלמת נ' חדשים, והנה בשנת יא יהיו קרובים אל האמת כי ליג החספות הייתה בעבור המניעת, והנה בשנת יז שהוא חתישית ויתה חתיסות הגדול כמו השנה החמשית ואתה החספות השתוות בסוף והחזרה בעבור שיש שנה פשיטה בין שתי שנים מעברות ובסור העבור אפשר לך הימב כי אנחנו לבנו על דרך הישראל וברוך אל ה'ינו שהב דילנו מן התווים ונתחן לנו תורה אמת ודע כי אין לשטש תרש ולא אל הלבנה שנה רק השנה תליה בשמש לבנה, וכשבקשו המכחים חדשים בחשון הלבנה לא מצאו קרוב אל שנת החמה כי אם י'ב חרים וכן עשו הנויים בעבור כי שנות ה'ו שנות החמה ומצאו בשנת החמה י'ב לבנות חלקו יט' השנה על י'ב להיות החדשם קרוב מהראש הלבנה על נ' יומ חדש א' ויש מה ל'א ואעפ' שקבעו חדש אחד קטן בעבור מטלך המשש שהוא הרבה רק עשו יותר ממה שהיה ראוי, והנה היושבעאים בעבור שניהם שנת הלבנה יתחלף ומן טווערט פעם בחרוף כי ל'ג שנים משנהו החמה הם ליד משנות הלבנה.

סוד העבר

בוקר עיריך לשם תנתנות אויל יפתח עני לך להכיר האמת מבחן העבר חבו ספירים אין קן להם ואת כולם ישא רוח כי רם נשענים על משענת קנה רצוץ כי אין בתורה גם לא במקרא מפורש איך היו ישראל מחשבין המועדים וחשבון החדשים והשנים, והנה ב' ז'יטא *) משש בתורה כאשר ימש השור באפליה ולא מעא כי אם לאותות ולטוערים וזאת עלת חדש בתדשו והכתוב אומר חדש האביב ותג הקציר ותג האסף ואמר דוד עשה יודה למועדים, וכל העולם יירו כי במאותות והכובדים חשבון הימים והשנים וכן הכתוב אומר והוא יוציאו לו כל הדברים האלה כי הכתוב לא פרוש רק שדם טועדי אל ומלה חדש הרנש באמצעותו כי לא יאמר אהווש ולא חרוש ולא ידע כי טעם חדש בחזיוון כל חדש וחדש בזמנו כמו שבת בשבתו דבר יום ביטו, ועוד אין בכחוב וכרכ לירח שישוב חדשו לו ולהיות הפטת אביב ושבועות בתג הקציר מה יועלנו

*) צלilio כלג'ע נפלטו על כתולס טומם ז', כ"ג. כ"ה, כ"ד ול"ק. וכ"ג.
כ"מ. — למן מס פמץ' ממענו פ', למ' מלחמי נמקס מהר. ש'ז'ח'ה.
כ'

ספר היעבר

כִּי אָנֹתָנוּ שָׁאַלְנוּהוּ לְפָרֵשׁ לְנוּ אֶיךָ נַחֲשֹׁב הַחֲדָשִׁים כִּי הַכֹּתוֹב אָמַר בְּחַטָּאת
 עַשְׂרֵה יוֹם לְחַרְשֵׁת וְאַזְן פִּירֹשׁ עַשְׂה יְיָחֵל לְמַעֲדִים שַׁעַשְׂהוּ הַשְׁם בְּעַבְרוֹ הַטוּרִים כִּי
 עַקְרַב הַמְּטוּר אִינְנוּ רָק לְסֶפֶר טָעַה בְּרִאַשְׁתָּה עַל כֵּן הַחַל בְּמַלְתָּה עַוְתָּה אָרֶר שְׁלָמָה
 כְּמוֹ וַיְהִי אָרֶר וּדְבָר וְרַמְזָתִי בְּפִירֹשׁ בְּרִאַשְׁתָּה רָק לֹא יִבְנֶה אָחֶר מִנִּי אֶלְף,
 וְהַנָּה עַל דָּרָךְ הַפְּשָׁת עַשְׂה יְרֻחָה לְמַעֲדִים אִינְנוּ כִּי אָם בְּעַבְרוֹ שִׁיחָרְשָׁת הַיְּרֻחָה
 לְמַעֲדִים יְדוּעִים לֹא כֵּן הַשְׁטָשׁ וְלֹא כֵּן הַכִּיבִּיכִים וְלֹא בְּרִיאָה בַּצְּלָם, וְלֹא לֹא שָׁאַן
 לְיַחַן לְהַאֲרִיךְ כְּכָר הַיְּתִי מִבָּאָר לְקָדְםָן שְׁטָשׁ יְדָעָ טְבוֹא זְלָמָה הַבָּיר מִבָּאוֹ
 וְלֹא מִזְאָן, וְאַם דָּרְפָּנוּ אֲחָרָיו שִׁיפְרָשׁ הַתְּבוֹב חַפְצָוּ מִתְּהִלָּה יוֹעַלְנוּ כִּי אָנֹתָנוּ נַחֲשֹׁב
 הַחֲדָשִׁים כְּמַיִּם הַקְּבִיעָת וְאַחֲרִים כְּמַיִּם הַרְאָה וְאַחֲרִים כְּמַיִּם הַמּוֹלָד אֲמַעְעִי וְאַחֲרִים
 כְּמַיִּם הַמְּחַדְּרָת בָּאָמָת שְׁהָאָן כָּנְדָר גַּלְגָּל הַמְּזֻלָּות וְאַחֲרִים מְלַיל מְלַאת אָוֹר הַלְּבָנָה
 עַד שָׁבוֹן פָּעַם אָחָתָה כֵּן, וְהַנָּה הַכָּלָל אַזְן רַאֲיה נַמְרוֹה בְּכָל הַמְּקָרָא אֶיךָ הִי
 יִשְׂרָאֵל מִחְשָׁבִים הַמּוֹעֲדִים, וְאַם טְעוֹן טְעוֹן וְהַלָּא חַבְטִי הַחְשָׁנָה יוֹדוּ עַל רַאֲית הַלְּבָנָה,
 הַחְשָׁבָה אֲמִת הִיה עַדְתָּה הַמְּשָׁנָה נִכְנָה בְּעִינִי וְהַטְּעוֹן הַנְּהָה הַסְּמִידִים עַל הַאֲכִיב
 וְוַתְּקִופָּה וְעַל צְרִיכִי צְבָור וְסֶופְרָה הַמְּעַתְּקִים אָמְרוּ כִּי קְרִיאַת הַמּוֹעֲדִים תְּלוּיָה
 בְּבָאָד עַל כֵּן דָּרְשׁוּ אֲשֶׁר תְּקַרְאָוּ אַתָּם בְּעַבְרוֹ הַיּוֹתוֹ חִסְרָה *) וּמָנָם אַתָּה לְקָדְםָן
 רַאֲיה נַמְרוֹה בְּדָבְרֵי הַיְּמִינָה עַל דָּבְרֵיהם שְׁהָאָן אָמַת יָרְעָנוּ כִּי חָזְקִיתָה הַבָּלָד צְדִיק
 גַּמָּר הִיה כִּי כֵּן הַעֵד בְּהַכְּתּוֹב וְמִצְאָנוּ שַׁעַה לְפִי דָעַת מִי שָׁאַן לוּ דָעַת
 שִׁיאָתָן בְּדָבְרֵי הַקְּבָלָה שֶׁלְשָׁה דָבְרִים קָשִׁים, אָחֶר שֶׁלָא הַקְּרִיב הַפְּסָח בְּמַעְדוֹ וְיַשְׁעַת
 עַלְיוֹ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְתֹהֲרוּם כְּרָת, וְהַשְׁנִי כִּי אָכֵל וְהַאֲכֵל חַמֵּץ בְּפֶסֶח וְהַכָּלֵל
 בְּתַג הַמְּצֹוֹת, וְהַשְׁלִשִּׁי שִׁיעַשָּׂה פָּסָח שְׁנִי שְׁבָעַת יָמִים מֵצָוֹת תְּאַכְּלָוּ אֲשֶׁר לֹא חָזָב
 בְּחִזּוֹה כִּי הַטְּמָאִים יִשְׁמְרוּ תְּגִזְמָוֹת עַם יִשְׂרָאֵל לְעַולָּם וְאַיִלְמָס עַשְׂוִים פָּסָח שְׁנִי
 כִּי אָמָם יוֹם אָחֶר עַד חַצִּי הַלְּילָה כַּטְשָׁפֶט הַפְּסָח הַרְאָוֹן כִּי כֵן צִיה הַשְּׁם, וְתַחַלְתָּ
 הַפְּרִשָּׁה וְהִכְתִּיחַ שָׁאַמֵּר הַכְּתּוֹב וְיוֹעֵן הַטָּלָךְ וְמִשְׁטָעַ כּוֹאַת לְקַחְתָּ עַצְמָה בְּדָבְרֵי
 הַמּוֹעֲדִים אֲמִת הִיה קְכָלָה בִּידָם שִׁיסְתַּכְלָוּ בְּאָבִיב וְלֹרְאֹת הַלְּבָנָה וּבְעַבְרוֹ שְׁלָא
 וְתַחְבְּרוּ רָוב הַקָּל עַבְרָת הַשָּׁנָה וְאַיִלְמָס עַבְרָת לְאָבִיב כָּל וְלֹטָה חַשָּׁש לְרוֹב הַקָּל
 שְׁלָא וְתַחְבְּרָת וְתִיהְיָה מִקְרִיב הַפְּסָח בְּמַעְדוֹ, וְהַנָּה כִּי הַרְבָּר חָלוּי בְּבֵ'י, נָם הוּא
 חַכְמָה נְדוּלָה הִיה, וְאַם טְעוֹן טְעוֹן הַנְּהָה הַכְּתּוֹב מַכוֹרִי, וְעוֹד כִּי הַנָּה נְגַע
 הַוּרָה לוּ עַל כֵּל אֲשֶׁר עַשָּׂה, וְאַלְוָן לְאָהָה כְּנִיהָה בְּכָתּוֹב, וְאַם לֹא הִי הַפְּסָח
 אַתְּ הָעֵם שְׁאַבְלָוּ הַפְּסָח שְׁלָא בְּכְתּוֹב, וְאַם לֹא הִי הַפְּסָח מְקוּבָל לְפָנֵי חָזְקָה וְהַשְׁמָעָה
 נְגַע אַתְּ הַטְּמָאִים אֲחֶר שָׁאַלְנוּ בְּמַעְדוֹ, וְעוֹד שְׁחַטְפָּלָל עַלְיָהּ חָזְקָה וְהַשְׁמָעָה
 חַטְפָּלוּ וְקַרְטָנוּנוּ וְלֹל לֹא תְּפַשְׁחוּ רָק בְּדָבָר כָּל כִּי עַבְרָת נִסְן בְּנִסְן וּפִירְשָׁוּ שְׁהִי
 מְנַהֵג בַּד שִׁיטָכְבָל בְּסָוף חֲדָש אָדָר אָמַר צִירֵךְ לְעַבְרָת הַשָּׁנָה וְהַוָּא שְׁגָנָה
 קְטָנָה לֹא עַבְרָת הַשָּׁנָה בְּסָוף אָדָר כַּטְשָׁפֶט עַד שְׁגָנָה חֲדָש נִסְן וְהַוָּא עַבְרָת
 הַשָּׁנָה וְלֹא הִי הַפְּסָח שְׁנִי כִּי אָמַת רָאשָׁוֹן וְאַם טְעוֹן הַנְּהָה שְׁמָה בְּרִיבָר יְיָ, וְהַנָּה
 לְאֹוֹת כִּי יְשִׁיעָהוּ הַגְּבִיא הִיה בְּזִמְנָנוּ וְהַוָּא צְוָה שִׁיעַשָּׂה כִּן הַתְּשׁוֹבָה אֶלְוּ הִיה בְּנָן
 לְמַה הַחַל בְּמַלְתָּה יוֹעֵן, וְהַנָּה הַמּוֹעֲדִים תְּלוּיִם בְּדָבְרֵי הַגְּבִיאִים וְלֹא הִוָּה לְהַמָּם
 כָּל קְבָלָה וְהַטְּעוֹן הַוָּה אֶלְיָה עַיְלָר מְשַׁנְחָתוּ וְיַסְתַּכְלָל כִּאֲשֶׁר דָבָר יְיָ אָךְ יְקָם יְיָ אֶת
 דָבָר כִּי הַכְּתּוֹב יַרְבֵּר כִּי מְחַשְּבָה הַמְּרָבָב כְּמוֹ וְהַאֲנָשִׁים רַדְפּוּ אֲחָרֵיהֶם, וְעוֹרָב
 כִּי אָנֹתָנוּ נַמְרָה כִּי תּוֹרָה שְׁבָעַל פָּה הִיא דָבָר יְיָ הַלְּמָס וְאַין הַפְּרִשׁ בֵּין תּוֹרָה

*) ע"י וְפִי גָּלְעָנִיעַ טְפָמָ (פָּמוֹת י"ג, ז'). וְפָס הַנִּיל נִסְתַּחַת גַּלְעָנִיעַ.—
 (שׁוֹחָה).

שככתב תורה שבע"פ והאומרים כי המעתיקים הוסיפו ונרעו כן יכול הטעון לומר כי כל התורה מידם קבלנו, ועוד ברכבי יהונתן שהחרש שני ימים והאומרים כי מהורת החדרש השני הוא חריש אחר הבהיר ייחויש שאמור נס מוחטול, נס היום, גם יש אומרים השני לחריש ולא עשה סעודה מובהק שלטים כתו ביום הראשון כי אלו היה מנהג שאל לעשות בן יום מה טעם ונפקחת כי יפרק מושבך, ויהודה ה פרסי *) חבר ספר ואמר כי שנות ישראל היו מחשבין לתחמה בראותו כי לא מצא ראייה על שנת הלבנה כמה תריסים היה ואם לא שחשבון הלבנה הוא הנקבע וכי אמר לנו שנספר ל' יום ואם נקבל ערות החדרש מפני גברים ונשים ואב ובן ואצל מי יעירו העיר ותנה ישראל בכל עיר עיר וראית הלבנה תשנה בכל מדינה ומדינה כאשר נפרש בשער השלישי, וזה תימה נдол שמצאננו פירוש משה נעוי המציג בעאר הזוטיב שהוא אדם אחד ואין חוויב ברות ואיך עוז דברי הטוערים שכל ישראל חייכים לשטרם והנה ברות על דבר הפסחה והמצוות ויום הבפורים ועוד שהרב הרלי על כל ומין זה לנו האות כי ספק על תורה שבע"פ, והנה אנחנו נאמין כי ספק שקדמוניינו העתיקו לנו האמת ועוד אם דבריהםאמת ואניונו שעשינו כאשר אמרו לנו אבותינו הנה יצאנו מידי חובתינו, ואם אמרנו שלא שעשינו האמת אין פשע לנו כי לא יוכלו לעשות דבר אחר כי לא מצאנו בדברי הגבאים על מה נשען, אף כי ידענו שקדמוניינו היו צדיקים גמורים והנה נס יהודה הפרטי לא אמר אמת כי מלה חדש תהיחסנו כי מה יתרחש השימוש בכל דרש, ועוד כי גניד לנו כמה היא שנת החטה כי הנה מחלוקת נדירה בין חכמי הורו ובין חכמי יון ובראשם תלמי הפלק כי יאמרו חכמי הורו כי שנת החטה היא הימים הירוקים ורבייתם היום ושלישית וחמש שעה והנה יום בקרוב ק"ב שנים נוקף, והנה חכמי פרם אמרו כי התוספות על הרביעית יום אחר בק"א שנה *) ותלמי אומר כי השנה אומרים כי החסיפות על הרביעית יום אחר בק"א שנה *) ותלמי אומר כי השנה חסירה מרביית הימים חלק אחר מ"ש ועל תקופת רב אדא קרוב חלק טישס ורעת תלמי קרובה לדעתינו וחכמי ישמעאל גם כן הטעיב ذרכו ויש מדים אומרים כי יחסר יום בק"ז שנים ואחרים אומרים בק"ל שנה, והנה תסה נдол כי הנה זה יוסוף על רביעית הימים וזה יחסר והנה יבוא בס' שנים קרובי טיים לפי שקול הדעת ולא יכול לבזק בו הקל שבקלים ואף כי אלו התחומים שהיו חכמי המרוות וזרקו כהונן, והנה אגלה לך הסוד הזה ושים לבך לדעתו דע כי שנת השימוש תחליק לשישה חלקים החלק האחד מעות היה השימוש החלק ראשון מנקום מהברת השנים נלנים הגבוחים ואו ישתחה הימים עם היליה ואתה היא שנת תלמי וחכמי ישמעאל, והחלק השני לנדר נקורה בנלול השימוש שמוצקו רחוק ממטזק הארץ זואת היא שנת פרם, נס יש בחכמי ישמעאל מונים כן, והחלק השלישי הוא מעות ההבחורות השימוש עם כוכב אחד מטהנה המtolות וזה היא קרובה לחכמי ההורו, והאמת שהוא חלק בק' ג' וכבר הבאתי ראיות על דברי אלה בס' כל הנחתת ולא נוכל לדעת מן התורה ומן הגבוחים כמה שנת החטה ואל חשימ לבך אל תקופת שמוואל שאומר כי התוספות רביעית יום בלי חסיפות ומຽעת כי איננה תקופת אמת כלל, ויתכן ששמוואל ידע זה ותקן זה בדרכו קרוב לאנשי דורו כי

*) ע' נעלם סקומה ועי' מגנימ לנטט נטלג'ע (כימ מ"ד, 162). — (ש' ז' ח'').

* *) זה מוגל נטלג'ע על גלגול יוסף על גלגול נטלג'ע נפלצת נאכ דג ק"ג. (ש' ז' ח''). אין

ספר העברות

אין יכולת בידי האדם להבין חלקים ראשונים ואף כי שניים, ואני ידעת כי כל חכם שיראה דבר זה יחתמה על אלה הדברים שדרביתי על תקופת שמואל או ילען, ואני אמר לו מהה טעם איך לא היו לך עינים לראות ולא אומר הדבר על פי שנים עדים או על פי שלשה ערים יקום דבר ואני אכן לך שבעה ערים, נאמנים מכחישים תקופת שמואל, הער האחר שאמרו חול' כד חווית רמשכה תקופת שבת עד שתסדר בנין עברה לההייא שתי ולא תחש לה וזה אמת בעבור הגנות העומר כי העומר הוא האכיב והאכיב הלו במשמעות והנה אנחנו חיים בשנת ה' למתהו המולරות בשנת י"ז יעבור חג המצוז כולם ועוד לא באה תקופת שמואל והנה עבר החג והשמש לא באה במול טלה ולא השתויה היום ולילתה והנה לנו בשת עולם ונהייה בחשבונינו לעג וכולם לסבירותינו כי הקל שבקלים יראה כי כבר השתויה היום והלילה בקרוב מ"א יומ חיללה רן חשבונינו אמת ואין לנו צורך לתקופת שמואל.

והער השני שאמרו תקופת שמואל בפרהסיא ותקופת רב אריה בצעעה ולא יתכן שתהיינה שתי התקופות אמת כי יש ביןיהם קרוב מה' ימים ורחוק הוא שתהיינה התקופה שידועה אפילו הרינוקה שהיא בפרהסיא והוא קלה היא האמת, ואשר הוא בצעעה ולא ידועה כי אם לחכמים מעת היא שקר. והער השלישי שהחבירו מן שעה וחפ"ה בכל מחוור קרוב מ"א יום אול' יודיענו אוחבי התקופת שמואל מה נעשה בהם, והער הרביעי שהוא נשחתה נשבחתת לעני המשש הזאת כי כל משכילה יכולה ללאות והכל הנחשת גם בצל אדר שידיע כמה רחוב ארצו ובנטות השימוש לסוף דרום או צפון יוכל לדעתו בצל והנה יוכל לדעת היום שישותה היום עם הלילה והנה השימוש גנוטה מסוף צפון ועוד לא באה תקופת חזו לשמואל קרוב מ"ט יום והפרק הרבר בתקופת טבת והנה הצל לעד נאם, והעד החמש שחלק התקופות בחלקים שווים וזה כנרג נגלה רק כנרג נגלה המולרות לא יתכן כי הנה יש בין תקופת ניסן לתקופת חמו יותר טען יום ותקופת חשי לתקופת טבת פחות מפ'ט יום, והנה ידענו בכירור בראות גמורות אעפ' שהגניע השימוש לרבעית נגלה טלה כפי חלקיו הימים יאריכו עם היה השמש כנרג רביעית נגלה המולרות.

והער השישי טפאת האורך כי תקופת שמואל על ירושלים והנה בין ירושלים וגאות המדיניות הנקראות ויר וננה יותר מ' שעות והוא טרביתה ובשעת זרוח השימוש על ירושלים הנה פה לילה עד ב' שעות, והפרק הרבר ב' נדר כי הנה בין בנרא ובין ירושלים יורה משעה וחצי ואם דוחה תקופת שמואל בתקופת ניסן לפי דעתו בתחילת היום הנה הווה במרינת וירונה ב"א מהלילה שעבר ותהי באנגלא טירא בשעת י' טהילה נם בתשיעית ובבנרא ב' ובן השגה מדינה ועיר ועיר ולא נוכל לנחש האמת כי היה נורע והער עת קדרות הלבנה והשמש שיוחיה במקום בחצי היום או בחצי הלילה ובמקומות אחרים קורם חצי היום ואחר חצי בשעות רבות.

והער השביעי מפאת רוחב המדיניות כי עליה מעלות נגלה המולות ישנהנה בכל מדינה ומדינה על בן יאריכו הימים ויקצרו, והנה שעות שמואל בכל תקופתו שיותה וזה לא יתכן כי אם אמרנו שתקופתו אמת וחקלי ימי כל התקופה שווים ותקופת חמו ז' שעות וממחזה מהלילה הנה תהיה בירושלים בשעה העשרית מהלילה ובמדינה וירונה בשעת י' ובאנגלטירא בשעת ב' מהיום ולא יוכל טוען לומר כי שעותיו הם שעות מאותות כפי כל לילה וכפי כל

יום כי בתקדים שווים חלק דבל בשווה על בן יתעו האומרים שהמלוד יהיה בכך שעות מהוים כי יוציא אל הלילה י"ב שעות, והאמת שיאמר שהמלוד יהיה הרחוק כך וכך שעות ישירות מתחתי הלילה ועור אפרש זה, ואם טען טוען أنها נמצאת חכם פשׁואל שאמר נהירן לי שבילי רדקיעא כשבילי דנהריעא הנה התשובה לפניו שלא ירע סור גולד קורם חזות ועור אפרשינו גם דברים רבים בכרייתא שלא [באמת] כי הוא על דרך חכמי ישראל שאמרו שركיע נטוי כקובבה והנה ר' יהודה הנשיא הורה לדברי הכמי אמות עולם, אולי ישיב הלא הלהקה רוחות היא שאין תקופת ניסן נופלת רק בחללית היום או הלילה או בחצית ואין תקופת רב אריא כן שאחיה מורה בה יש להסביר שההלהקה דבירה על דעת שמואל, וכמו שהוא בפסכת ברכות שכבר נפטר באחבה ורבה, אולי יאמר עוד אם דברך אמרת הנה כל ישראל במורח ובמערב יתשו כי כולם נשענים על תקופת שמואל, התשובה רע שאם הייתה תקופת שמואל אתה, הנה כל חשבון עבורנו שקר ומuditינו והענויותינו כובים כלם חלילה ותלא טוב לנו להיות עבוריינו אמרת ומה נחש לחקופת שמואל כי לא חטיב ולא תרע, ואשר יחויבו כי כל האוכל או השוחה בשעת התקופה יזוק ויתגוף דרש הדורש הוא, כי הנה חכמי הטעות שידיעו דעת ברורה התקופה האמת לא אמרו שיוזיק כל מאכל או משחה בשעת התקופה ואין דרך בתכמת והחולות שתזוק התקופה כלל ורשות שנשחטו יצחק ובת יפתח יש לו סוד כי לא נשחטו כאשר פרשטי בספר *) וכבר שאלו חכמי קראון לריבינו האי זיל ומה נהנו שלא לשחות מים בשעת התקופה והшиб ניחוש בעלמא והוא כי בעבר היהות התקופה חחלת השנה על בן לנגן היהודים לשחותה בה מים בעבור שאין להם דמים, על בן יאכלו כל מתחוק לחיות שניהם מותקה, ואני אומר מותקה שנת העובר השם בכל רגע ויש מהגאנים שאמר על התקופה כי לא נחש ביעקב ולא קם אבל הקרטוניות תקנו אלו הרבריטים להפחד שיראו מן השם ולא יסיפו וירושעים לרשוע וישובו מדריכם למן יצילם השם מהארבע תקופות כי ידענו כי כל דברי חכמינו אמת כאשר הם כמשמעותם או יש להם סוד סתום כאשר רמותי מקצת סודות בספר הישור שהוא פירוש התורה *) ובעברו ששנת הגנים בשנות שמואל איכור דבריהם כי הנה בשנה התימשית למחזרינו שהיה שנות תחxon לבריאות העולם עם ארבעת אלףים תחיה התקופה ניסן על דעת שמואל בתחילת יומם ר' בג' יומם בניסן, והנה היהת ט' יומ לחדש ב' יומ לחדש מרסן והמשמש לא נכנה עד בטלה כפי החשבון הניגום, ע"ב הזענו להיות טווער אדר

*) זו ספליי כמו נלונדרסק סוף ענף התקופות. ועי"ש פג'יל כל דנלי גאלכ"ע שלמניט ק' נקמת טויס, וגם צנוי סדר נכני. ענ' נגמ'ת הנטן למחלע'ע (יח' מד' ע' 164) פג'יל טס נ'כ מפונם רב קמי זיל. ענ' נספה למג' פיל' ג' מעוד 159. ש'ז'ח'ה.

**) מלבד מה טממל ברכות הקדמונו לפ' ההורוב: "זה סמכ היטר", הניתן בסוף זה ספליי ספה נכווה ד' מע' ע"כ: "כלכל סילעט נס' סיטר" וכטפלו ספת ימג (ד' יח' ע"כ מדוטם פפ"ת מ"ג):,,, וטלטמי נס' סיטר" כמו קמיעי על זה הקמlect נ' גנרטיל ליטטמן. למנס מה שכתה טס נכווה כי האקס רטעל' ג' קדשים צפליומים מה מגמת האנטק יונ' ג' ממלעו כה כל דנלי גאלכ'ע כמהרלטס, ג' ק' גול', כי למנס רטעל' קדפסה צפליום, למנס גאלונדרסק ג' מלגנית הקמכת רק מ' הקענו צלמיין לקה דנכיין, וולני מאליקס יונ' ג'. ש'ז'ח'ה.

ספר העכבר

חצי חדש האתר ולפי תקופת רב ארא כאשר הראיתך בשער הראשון היה תקופת ביום ראשון של חג רפואות ואות התקופה היא כנדר נלנלה, נס היא צריכה שני חוקנים כי תקופת האחת תהיה בשעת ז' מיום שני שבו ייא בינוי והעד כל הנטה למאה עינים נס בצל כי או יהיה בירורנא בלונברודיאה שאני דר בהי היום בחצות היום צל כל דבר בכוחו בעבור שורה כדרינה ז' טלה, ודע כי חשבן הגוים שהמשמש לא תבנש בטליה עד עכור שני שלישיות הרש מרפו היה אמת ביום קרטנים רק היום הוא שקר כי ביום ז' לחדרש פארטו תבנש בטליה ואחר קיל שנה מן היום הזה התבנש ביום יג' לחדרש פארטו, אולי ישאל השואל הנה המשמש הולכת אחרנית.

החשיבות דע כי ממלך השם לשעלם ישר רק המוסד שנבנה עליו הבניין הוא שוא שאטרו הגוים כי שנה הרמה היא שס"ה יום שלמים ורביעית יום והוא פחותה מוה המספר שני שלישיות חמישיות שעיה ושתי שלישיות חמישית שעיה, והנה אם הבאתוי ראיות עז' יאריך החיבור, והנה בשנה הנוראה תחיה תקופת תשרי לפי דעת שמואל בסוף תשרי, ואל תהמה כי משנת ה' אלףים ולג' ההיה ותקופת רב ארא היה יומ' ז' כ"א בתשרי נס בן הוכיוו קרטונו ז' ול' שתקופת תשרי הגעה עד יומ' ז' לחדרש, נס זה לאות ולעד כי תקופת שמואל היום אין בה ממש, אולי יטען לנו ליה בתחלת ספרך אזכיר שהתקופה חבו בסדר העבור והראית דרכיהם לדעת הקופת שמואל ובארת כל מעמידם ונחתת להוות להוציאם בעלי תורה, ואחר כן הוכרות הקופת רב ארא וכותבת להוות שנים לדיעה כל תקופת ותקופה במתחור ומトルות ולא די לך להלוות דראשונים אשר שברת עד שתשבר הלוות הדניים כי אמר אמרת שיש בין תקופת האמת ובין תקופת רב ארא ר' ייטם, ועוד אמרת כי שנה החמה באמת שנירע יום בק"ל שנים וכבר אמרת כי על דרך העבור תליך למן חכם באחריתך, ולא מתקן, החשובה תנהبني לך לי, ואני אורך ברוך תליך למן חכם באחריתך, דע כי לא יכול אדם לעלות למוקום נבואה כי אם על מדריגות והציגו בראש נפשות הרנים והעופות מן המים *) כי כן כתיב ישרצו המים שרצ נפש היה למשינה וגומר ונפשותם הם ניפות אך כאשר הוגיר בברוב האדים אמר הבורא למלאיכיו נעשה אדם בצלמנו ויפח באפיו נשמת חיים נשמה שאינה גוף ונסכמה אל חיים בעבור שאינה מטה, והנה כל דבר שנעשה על ידי אמצעיים לא יעוטר, ואם צלם המלאכים עומר עמוד האדים שהוא בצלם ובצורתם, והנה השם צר צורת הגוף לנשנות האדים בצורת העולם למן יבוא בהיכלו ויבין בו יום ולילה עד שידעו השם שבראו, ונתן לו חפש הרגשות ועקרם צורות בנפות והעלינה מדרינה אדר טדרינה עד שוב הצורות נשמה והוא השבל שנטע יושב קרט חלה בלב האדם ואין כח באדם להכחיש כלל, ויתכן שתגנות העין בהפק במראה כי ברוץ העבים ממערב למורה הראה במראות העין הלבנה והולכת כן והשבל מעיד הפק הדבר כי יראה באחרות הלכנה בעוד מערב וכן הרים ימושו ברוץ הספינה וידות השבל לעד נאמן ויאן צורך לעוד אחר, ובabar לך דבריו ירענו בקהל הדעת כי לא יתכן להיות גוף אחד בשני מקומות ולא אדם אחר חי ומת ברגע אחד ודבר אחר לבן ושחור ושקר ואמת והוא ואינו ושנים ושלשה הם ארבעה ושתיים עגולות קטנות תוך גודלה ומוחק שתיהן שווה חכבות הגדולה באמצעות ולא תכורות הקטנה, על

*) זה מ قوله נס' חלק יוסף על קל"ע פ' נכל"ט ז' מ'. ש' ז' ח'.

כִּנְאָס צָאת סְפָרִים מִכְחִישִׁים הַהֲרֵגֶשׁוֹת וְאַף כִּי שָׁקֵל הַדָּעַת אֶל תָּאמַן נִמְ, וְאַם יִדְעַת שְׁחָבָרִים וְחַבְמִים יִשְׁתַּחַוו לְהַזְּרָה אוֹ עַל דָּרְךְ מִשְׁלָה, אָוְלִי יַעֲלֵה עַל לְבֵב רַבְבִּי הַאוֹתָות וְהַמּוֹפְתִּים שְׁעוֹשִׂו הַנְּבִיאִים וְתַחַשְׁוּ שְׁהָם הַפְּךְ הַהֲרֵגֶשׁוֹת וְרַפֵּךְ שָׁקֵל הַרְעָתָה חַלְילָה מְהוֹתָם כִּי רַק הַאוֹתָה הַפְּךְ הַחֲלוֹת, נִמְעָטֵרָת הַשְּׁמָשׁ כִּי לֹא יוֹקֵב שָׁקֵל הַדָּעַת שַׁוְתַּעַטְדֵּת הַשְּׁמָשׁ כִּי כָּבֵר יַדְעָנוּ שְׁהָשָׁם יַנְعֵה לְסֹוד נִמְסָחָת וְמִיחְיָה, לְסֹוד, נִמְסָחָת כִּי כָּבֵר יַדְעָנוּ שְׁהָטָה לְנַחַשׁ כִּי הוּא מִסְתִּית וְמִיחְיָה, וְעַהֲרָה שִׁים לְכַבֵּר אָמֵן בָּא הַגְּבִיאָו וְאָמַרְתָּ לְךָ שְׁאַנְךָ רֹאֶה הַשְּׁמָשׁ בַּיּוֹם, וְאַתָּה רֹאֶה אָתָּה וַיַּתֵּן לְךָ אַתָּה וְמִטְפָּת נְדוּלָה שְׁתָרָה בַּעֲנִידָה הַתָּאמָן בַּו בַּעֲבוּר הַמּוֹפְתָה וְהַלְאָה הַמּוֹפְתָה לֹא יַדְעַתוּ כִּי אָמֵן הַפְּךְ מִרְאָה עַיִינִיךְ וְכֵל וְחוֹמֵר אָמֵן יַכְהִישׁ שָׁקֵל הַדָּעַת כִּי אָלוּ הִיה נְכוֹן שַׁוְיכֵל הַגְּבִיאָו לְתַת אַתָּה אוֹ מִטְפָּת כִּי יִשְׁאַרְתָּ חַי וְמַת אַתָּה וְדָעַת סְוּכְלָתוֹ וְאַין יַכְלֵת בַּלְבֵד הַטְשָׁכֵל לְהִיּוֹת הַרְבֵּר בְּסֶפֶק אַצְלוֹ, אָמֵן מִצְאָנוּ נָאוֹנוֹם שְׁפָרְשָׁוּ וְאָמְרוּ מָה שָׁאן הַדָּעַת סְוּכְלָתוֹ אָוְיַחַישׁ רַבְבִּר יַדְעַ בַּאֲחֶר מִהְשָׁנָם דְּרָכִים שְׁהָאָחָד הַהֲרֵגֶשׁוֹת וְהַשְּׁנִי שָׁקֵל הַרְעָתָל לֹא נָאָמֵן בּוֹ וְגַבְקָשׁ לֹו וְכֵן גַּעַשְׁתָּ בַּתְּלָמוֹד נִמְסָחָת בַּמְשָׁנָה נִמְסָחָת בַּמְקָרָא נִמְסָחָת בַּכְתּוּבִים נִמְסָחָת בְּתוֹרוֹה, וְאַתָּה שְׁתָרָה בַּמְרָאָת עַיִינִיךְ יִסְתַּחַת הַיּוֹם עַמְלָחָה הַלְּיָחָה הַלְּא תָאָמֵן וְתַרְעֵבְתִּי הַתְּקוֹפָה אֲשֶׁר שְׁפָעָת אַיִינָה אָמֵת, וְהַגְּבוּן בְּעַנִּי שְׁהָיָה אָמַת בִּיטִי שְׁמוֹאֵל וְהַוָּא נְתַנְּנָה חַשְׁבּוֹן עַכְבָּר שִׁבְיָנוֹ הַכְּלָל, וְתַנְהָה הַתְּחַבְּרוֹ יִמְסָרְבִּים בַּעֲבוּר הַמְּנֻרְעָת טְדְבִּיעָות, וְאַנְיִ הַכְּרָתִי לְךָ תְּקוֹפָת שְׁטוֹאֵל בַּעֲבוּר שְׁחַשְׁבָּנוּ נְבּוּנִי הַדָּרוֹר כִּי טַי שִׁידְעָנָה יַדְעַ הַכְּלָל עַל כֵּן יַכְתּוֹבָה בַּחֲשָׁבָן עַבְרוֹם וְאַין צָרֵךְ לְהַבְלֵל וְאָלוּ לֹא הַכְּרָתִיהָ הַיּוֹ מְחוֹשְׁבִים שְׁלָא אָדָע סְוָה וְאַירָא אָכֵל לְהַשְּׁיבָּ עַלְיתָה וְתְּקוֹפָת רַב אָרָא הַיּוֹ אָמֵת, וְתַנְהָה הַיּוֹ מִקְוָתָה תְּשִׁירִי בָּאָמַת הַיּוֹ תְּקוֹפָת רַב אָדָא בְּעַצְמָה וְלֹא כֵּן תְּקוֹפָת נִימָן כִּי יִשְׁבַּין בֵּין שְׁתִּי הַתְּקוֹפּוֹת דֶּ' יִמְסָרְבִּים וּבֵין תְּקוֹפָת חַמְוָה וְתְּקוֹפָת טְבָת בְּ' יִמְסָרְבִּים וּשְׁעוֹת, וְאָפְרֵשׁ לְךָ הַשְּׁנִים הַקּוֹנִים הַתְּקִוּן הַאֲחָד שְׁחַקְוָתָוּוּ כַּנְדֵר נְגַלְלָה הַשְּׁמָשׁ, עַל כֵּן חַלְקָם בְּשָׂהָה וּבַעֲבוּר שִׁדְעָנוּ שְׁמַצֵּק גַּלְגָּל הַשְּׁמָשׁ רְחֹוק מְטוֹצֵק הָאָרֶן שְׁהָוָא מְטוֹצֵק גַּלְגָּל הַמְּטוֹלָה וְנוֹבָה סְקָטָם הַשְּׁטָשׁ קָרוּב הָאָרֶן מְרַבְּיעָה הַגַּלְגָּל מְטוֹקָם מִחְבָּרָה הַגַּלְגָּלִים הַגְּכוּחִים הָאָנְקָרָא קַיְצָרָק, וְתַנְהָה הַשְּׁמָשׁ חַבְנָס בְּשַׁנִּי יִמְסָרְבִּים שְׁלָטָם וְחַלְקָם טְשָׁעָה בְּטַלָּה כַּנְדֵר נְגַלְלָה, וְתַנְהָה יִשְׁבַּין תְּקוֹפָת אָמַת הַיּוֹם לְמִקְוָתָה רַב אָדָא בְּטַהְלָךְ הַאֲמָצָעִי שַׁנִּי יִמְסָרְבִּים, וּבַעֲבוּר שְׁמַקְמָם נֹבָה הַשְּׁמָשׁ קָרוּב טְבָול סְרָטָן שְׁהָוָא סְוָף הַעֲפָן וּמְכוּסָם הַשְּׁפָלָות קָרוּב טְבָול נְדִי שְׁהָוָא סְוָף הַדְּרוֹם, עַל כֵּן בֵּין שְׁתִּי הַתְּקוֹפּוֹת קָרוּב טְבָנִי יִמְסָרְבִּים וּבַעֲבוּר כִּי בַּתְּקוֹפָת תְּשִׁירִי הַשְּׁטָשׁ בְּרַבְבִּיעָה גַּלְגָּל מְלַגְלָה לְשַׁוְּה, עַל כֵּן הַיּוֹתָה תְּקוֹפָת רַב אָדָא מְהֻלָּקָת זְמָרָה עַל כֵּן הַיּוֹתָה הַנָּהָ ישָׁוֹת, וְוַתַּקְרֵן הַשְּׁנִי דָעַ כִּי מְחֻלָּקָת נְדוּלה בֵּין חַבְטִי הַמְּטוֹלָה בְּעַלְיָה הַרְאִוָּת וּבֵין חַבְטִי הַמְּטוֹלָה בְּעַלְיָה הַמִּשְׁפָטִים וְהַצְּרוּרוֹת כִּי אַנְשִׁי הַצְּרוּרוֹת אָמְרוּם כִּי סְרִינִי הַגַּלְגָּל יְעַלְוָוּ יְרֹדוּ וְאַחֲרִים אָמְרוּ שִׁישׁ גַּלְגָּל קְטָן בְּמִקְמָם טְולָט טְלָה וְמִתְּרָא עַיִינִים שִׁיתְגַּלְלָל צְפָן וּוְלְדוּרָם עַל כֵּן חַדְיִנָּה מְעָלוֹת הַשְּׁטָשׁ בְּחַצִּי הַיּוֹם אָמֵן הַגַּלְגָּל בְּצָפָן יוֹתֵר מְאֹרֶר הַסְּמָשׁ בַּאֲמַת וְהַפְּךְ הַדָּרְכָּר כִּי שְׁאַר יְהִי הַגַּלְגָּל בְּפָאַת הַדָּמָם וְהַשְּׁתַבְשָׁוּ עַל מְסִפְרָה הַמְּעָלוֹת יִשְׁאַרְתָּ אָמְרוּם שְׁהָם שְׁמָנָה וְאַחֲרִים אָמְרוּ שְׁהָם עַשְׁר מְעָלוֹת וְשִׁתְּיִ שְׁלִישִׁיות בְּעַלְלָה, וְתַנְהָה תְּלִמִּי הַטְּלִמִּי קָרְבָּטָרְךָ הַעֲבָרָה וְהָאָנְבִּיטָה בְּגַנְגָּר גַּלְגָּל הַמְּטוֹלָה בְּלֹא הַתְּקִוּן הַרְאָשָׁוֹן, וְתַנְהָה הַיּוֹם חִיְּבָּהָרָם לְהַסְּוִיף אַרְבָּעָ טְעָלוֹת, וְעוֹד יִגְעַע עַד שְׁמָנָה, וְתַנְהָה הַשְּׁנָה הִיא בְּשַׁנְתַּת הַעֲבָרָה בְּאַמְצָעָוֹת וְאַין בָּה סְפָק, וְלֹאָלָא שָׁאן לְהַאֲרִיךְ

ספר העבר

היותי טביה ראיות עליה, ואחד שדברחי על שנת האמה אדרבר גם על שנת הלכנה דע כי חכמי הodoו אומרים כי שנת הלכנה שנייד ימים ושלישית יום ואביבעה החמשי שעה שהם חחות חלקיים מחלקי חכמי העבור ויש בין חמשנו ותרשש חלק אחר מחלקנו ואמר ר' יצחק בן ברוך הספרדי בספר העכור כי חכמי הodoו על שקר וכוב, וורואיה כי הנה בקרוב טה' אלף שנים שיש לעולם היה ראווי שיתרחק הלכנה מטוקס הטולד יותר משני ימים ולא אמר כלום בעבור שנתן חמה של הodoו תוטף שלישית חטמישת שעה על רביות היום, והנה מסתנה בהיליכה על כן הלכנה צריכה לילך בטורה והאמט שאין בו ספק היא שנתן הלכנה של העבור על דרך מהלך האמצעי, כי הנה חכם אחד היה בישטיעאל והמם אלציפי ויש לו חיבור נדול בריאות על מקום הוכבכים והוא הכהיר כי הלכנה חרחק מטוקמה הראשון לראש שנתן החטה ר' מעלוות וליז חלקיים ראשונים ומיח שנאים, והנה אין בינוינו כי אם חלקיים שניים מעשימים ולא חתחבר שעה באלי הולם ואפ' כי טעם הוא העקר, ואחר שדברחי על שנתן הלכנה אפרש לך מה טעם מהלך האמצעי דע כי מוצק נלל המולות הוא מוצק הארץ בעצמו לא יוסיף ולא ירע ומוצק נלל הלכנה הוא רוחק מטזיק הארץ בראיות המש טעלות טעלות הנלגל שם סיס וכשתעשה ענליה נדלה ומעשה ענליה קפנה בתוכה קרוב מהטזיק והיא הארץ והגדרה והוא נלגל הסולות ותורתך מהטזיק ה' מעלוות ויוהה חז' תגלל רחוק מן הארץ והחזי השני קרוב ממנה ובஹיות הלכנה בחז' הנלגל העלון יהיה מהלך הלכנה בהסתנה בעבור כי תניע הלכנה לרביות נללה ועירונה לא הגעה לרביות נלגל הטעות, והנה החהילך האמצעי קרוב מיג' מעלוות ויש יום בעבור הנלגל רקטן שתלך ט'ז מעלוות ומפעאת נלגל המוצק לבדו מהברת כט' י"ד מעלוות, והנה עשו חכמי ישראל בחייב המולות להוציא מוקם מהברת לבנה עם השטש בטהילך האמצעי ואחר כן יתקנו מקומות כפי המפרק מטוקם גוביהם, והנה המולד הוא במולך האמצעי וצריך הוא בכל חדש לתקן ע"כ אמר פעמים שבא בארוכה ופעמים שכא בקצרה כאשר אפרשי בשער השלישי ואדרבר לך על ראיית הלכנה, וקודם כל דבר השמר לך אשר לא תשמע אל דברי בן חס' אן הספרדי אשר חבר שלשה ספרים בסוד העבור ואין בדבריו ממש ופירש כי נולד קודם חצאות בירוע הוא שנראה סמור לשקיעת החטה והיא ההלכה התמורה פירש איננו נבן וכבר השיג עליו ר' יצחק בן ברוך זיל ועיקר פרושו כי נולד קודם חצאות בקצת החטאה בירוע שתראה סטיך לשקיעה בסוף שהוא המערב ולהל פכח עניינו וראה כי שעת מהברת הטאורות שהוא הטולד הוא שעת מהברתם בלהות חכמי המולות ותכמי הodoו ופרם וישטיעאל כאשר תקנות על אורק ירושלים לעילם אין בין כל הטעמים ובין עית מלודו על ירושלים רק חלקיים והנה עיקר קביעות המולד היא הלהכה ואת כי חצאות הום ולטעללה לא יתכן בו קביעות, על כן טעו גם הספרדים נולד קודם חצאות הוא חצאות הלילה עיר שירהה בין זה והפרק והחלה דלילה י"ח שעת, גם טעה כי פירש מולד שהוא נcone שירהה בטראה עין וטראה הלכנה בשחק לעד נאמן חלק בכל חרש וחרש, והנה אדרבר לך כלל על מראה הלכנה דע כי חשבון העבור הוא על ירושלים והטעם שהוא ארכה בסוף המערב סיג' מעלוות *) שם ארבעה שעות שוות ושלישית חטמישת

*) ע"י דמלול יוסוף ס' ויטלה ד' ל"ג ע"ג פכלג: ,,ונמperf סלוקומ סחכנ' נעלן לנוגה סקוא

חמיישית*) שעיה, והנה אם היהה ארצנו מורחת לירושלים נתקבל כמה אורך ארצנו ונחכר אורך ירושלים, ואם היהה ארצנו מערבית נחכר ארכה באורך ירושלים כאשר אפרש בשער השלישי, ודע כי לא תראה הלבנה עם שהיה בינה לעטש קרוב מ"ב מעלות ווותו מהלך יתרון הלבנה על השטש בים ובלילה זה טעם צרך שהיה לילה ויום מן הדודש ודע כי המעלות משתוות כפי רוחב כל מרינה ומירינה עד שהיה יב מעלות ישרות במקום הגובל החמיישי, ואף כי בגין הששי במקומות היורוים בגנול פעם י' מעלות ופעם יז' וראיה להיות קשת המראה מעלות עגלה יב שהן ר' תראה שעה ישרה, והנה בתחללה יש לנו צורך לדעת מקום התחברות בטהילך האטען אחר כן נתקנן שני המאות גנול המоловות ונוסף על כל אחר מהלך כל אחר בשש שעות המועלות שרטם חזי היום ואם קשת המעלות בגנד המדינה קרובה לי"א בעלות יתנן שתראה הלבנה כאשר אפשר. ודע כי צורך גדול יט לנו לדעת רוחב הלבנה והטעם רוחב מקומה גנול המоловות כי אם היה רוחבה דרווית לא תראה הלבנה אע"פ קשת המועלות מאשר הוכרתי, ואם הות רוחבה דרווית לא תראה הלבנה וכקשת המועלות תהיה ט"ז מעלות, והנה אפשר לך סוד ההלכה החטודה אשר השתכחו בה כל הנאים והוא לפני החטה או לאחר החטה לצפונה או לדרוותה וכמה היה נבואה ולאן הותה נוטה, והנה דסכמה דעת הנאים כי לעילם ולבנה נראית בקרן דרוםית מערבית ואין זה אסת כי מראה העין יכחיש והאמת מה אמרו בתלמוד כאן בימות החטה כאן בימות הגשמי ופירשו לפני החמה שהיא דרום, ועל כן הצרכו לומר כי על פניהם הלבנה הייתה השאלת והאמת כי לפני החטה הוא בוגר אורק העילם ממורה למערב ורטעם שקשה קרים החטה לצפונה לעילם היהת הלבנה בעפין מקום שקיים החטה טקופתTheta עד תקופת חטו, על כן אמרו בימות הגשמי כי הנה אמרנו שהלבנה לא תראה עד שהייתה המתק בינה ובין השטש י"ב מעלות, והנה או היהת הלבנה עם השטש ממול גרי עט טלה עלה בפתח דרום והוא בוגר מקום חמת צפוני ומטמן עד פאנום היהת הלבנה יורדת לפאת צפון והוא בוגר החטה דרווית, וטעם כמה היה נבואה המערב שהיודע עת המולד אהורי שיתקן מה שהוא ראוי לתגן אם באורך אם בקערת ידע כמה היה קשת המועלות הישירות וובל לדעת בטה ריא נבואה מן הארץ, ואם אמר אומר הרואה המעריך מהן תקין תקבל עדותו ופירוש ולאן היהת נוטה בעבור שיש לבנה רוחב מטוקום גנול המоловות ע"ב יוסף ויינע במראה העין באחת ואין צורך להזכיר השנות מראה העין במראה הלבנה מן התקים רק אוכירנו בשער השלישי בע"ה, ועזה אפשר לך סוד נול קרים חזות אין ספק כי שנים יטים שלמים או קרובים משלימים הסתתר הלבנה ע"ב אמרו מפרשים כי כדי שעוי מכסי סיהרא הם שעות גדלות בשעות ר' אליעזר ויתנן להיות פרושו יב גדלות קרים המולד ויב' אחר המולד יהע צרך שהיה לילה ויום מן החרש כי אין יכולת באדם שייראי הלבנה קרים הטולד עד שהיה מרחק ירוע בינה ובין השטש כי המועלות כפי רוחב המדינה ורוחב הלבנה לצפון או לדרום והשתנות המראה ומה

ט"ו נמלכות פלוניאן ליאר כי מוקד יוכלים ס"ק מעלות וכיכא למל' זט' יסיד כתוב צלו נסומח בכלי ולפי"ז זל פה ס"ה נמקוס ס"ג. —

*) לפי נוסח פלאגיאו,, ס"ג מעולם" זל,, ממשית טעט'', ופה סוליכנו כי סגונטמולו יפה. שיז'חה.

ספר העבר

שאמרו קרטונינו מחרטה ומעתיקא כננד בני ירושלים וכני בכל רובי הטרשים פירשו עד יב שעותה שנן בין טורה וטערוב בישוב ע"כ לירון ולידררו, ואנו ידענו כי אין בין כל ירושלים רק שער חולק שעה, אויל' האומר מעתיקא ומחראה יהיה כננד קזה המורה שהוא הרראש עד סוף המערב או כן על דעת החידר או על דרך שיתכן שתראה הלבנה אחר התקון כננד גלגל הטולות, והנה ידענו כי בטלול תשרי אם היהת הלבנה ברבעית גלגל העליון כננד הטעזק יהה והרחקה בחצי היום שהוא נולד קודם חצאת י"ד שעות וו' שעות עד הלילה הנה ב' שעה, והנה י' מעלות עלות וו' ברחב ירושלים קרוב ט' מעלות, ואם היהת הלבנה ברבעית גלגל התלי טפאת הרראש הנה רחבו ה' מעלות ובכבוד כי הטעלות הישרות הן י' חראת הלבנה בשקע החטמה, על כן אם היה הטלול לאחר החזות לא רראה כל נם וזה נכון בכל חדש וחרש שתראה הלבנה כאשר הוכרתי כי יש לנו עשר מעלות ישרות, והנה פירוש ההלכה על דבר שהוא מתחון להדרות, והנה נולד קורם חזות על ירושלים ואין פירוש נראה סטיך לשקיעת החמה במערב כי מה תועלן לאנשי ירושלים אותה הראית ולמה היו סבקשים עדים על ראיית הלבנה, והנה אchan לך מוסד אמרת שתבנה עליו על דרך הקביעות, רע כי קביעות העבור בחזרים ובטעורים איננו עד הטלול כי היטים הפסולים נס הרוחיות יוכלו נס יש ר'ח ואין בו טולד וזה יהיה כאשר יהה שני ימים, ואם יאמך אדם הא לא החשבן מois שני, והנה אותו היום הוא סוף חדש יכאר לנו למה נחפלל בו חפלת ר'ח אשר שהוא סוף חדש נס אין הקביעות כפי ראיית הלבנה על ירושלים או על טורה וטערוב כי דגנה נראית הלבנה בטטרם ר'ח ניטן כבבל נס בירושלים נס במערב ים אחד וכן יקרה פעמיים רבות, ובשנת נ"ט ר'ד תמצאננו בשפט ובادر ובגנון ובאייר, נס אין הקביעות כפי הראית שהיא נcona להיות אילו היהת תחלה הלילה כי כל הדברים שהוכרתי ייחישו נס זה, והנה האמת מה שהעתיקו קרטונינו ול כי כאשר הי' ישראל בארץ היה ערך הקביעות לפ"ד ודבר קבלה היה בדים שעיברו ו' שנס במחור לא פחות ולא יותר כפי הערך, והנה רביעיא עבר שנים רבות זו אשר זו, והפירוש למה עשה ירוש ואין צורך להזכירו, נס כן היה בקבלה אם היינו במקומות שני שם ב'ד נעשה קביעתו בחשכון העבור כי קבלו אבותינו טפי הנכיאם, והנה ערך העבור להיות הכלל נכון ואמת, ואם יקשה עליך וזה בעבור הפרטים אנלה לך סור שישקות לך.

דע כי המצוות מתקלת לשיטים כי יש מהם שחם עקרים בעצם, באහבת השם, וככבוד אב ואם, ושלא לרזוח ולנאוף ולגעוב, ווש מהם לנדר לעקרים כמו הטערים ושייטנו ו齊יות ומוזות, ואחר שהבחוב לא פירוש החשכון החדרים לאות כי סטיך על קריאת ב'ד או על העבור על כן אטרו קרטונינו זל' וויה אמרו כי כאשר יקרו הדרש ב'ד של כתה יקרשו ב'ד של מעלה ופקח עניין וראה כי האביב ישנה בכל מקום כפי רחקו בירום או בצפון עד שייהיו מקומות שיטמאן בו בשכט נס בתרמו נס במרחxon, ואית כי האביב תלוי בארץ אנחנו מורים לך בגין הדיעינו, עתה מה נעשה מתי נעבר השנהומי יודע אם היהת נשומה אי' ואין צורך לעבר בשנה שאנו מתי נעבר השנהומי צריך לעבר בשנה פשוטה שלנו, ואחר שלא נדע הדרש אם הוא ניטן או צרכיס אנחנו להסיף אדר מה יועל שנתקבל לבנה שנאכל מצות בט' יומ לחדש ולא נדע איזה חרש הוא וכן צום כפור, והנה המתענים שני ימים או שלשה יענו נפשם חנס ורקי מ' יאמרו אנחנו נטמך בטעורות על החשכון עכורים הלא יראו כי אנחנו לא קבינו עbor

ספר העברות

יב

כיו אם כי יתרון שנות החתמה על שנות הלבנה הלא תראה בימי ז肯ינו ולא אמרו
ומן אביבא לא מטה, והנה איננו עיד השבעון העבור, ע"כ טוב לנו להזות כל ישראלי
במורחה ובמערוב ובצפון ובדרום קיביעים טודדים והעניותיהם ביום אחד בדור
העבור ואין לנו עון כי לא נוכל לעשות טוב טנו, ואם טען טיען איך חקרא
בקרא קרש ליום ספק ואולי איננו קירוש בעבור רוחש, הנה כבר הראינו לו כי
חוקיתו ומליך עשה פסח ראשון בחריש השני בעבור שדרבר תלוי בבד והשם
כל את מעשיו, נם אנחנו נקבע בדרך חשבון העבור המטור בירינו מאבותינו
הלו שנעעה לנו ברגליהם.

חם ונשלם השער השני חלה לאל אשר אין לו שני,

היתה העתקה ראשונה באקס פורד ב' ז אידר תרי"ב
והעתקה שנייה בפריס יומ ה' כ"ח סיון תרכ"ח.

אני ב' ג.

ה ו ס פ ה .

בסוף הקדמי בהערה כתבתי כי אולי חבר הראב"ע אדרי שוחת תתקכ"א מהדורא תנינא לשחיש. ואյוה שביעית אחורי נרפסו דברי אלה, שלת לי בטענו הרבם ר"א ניאבוייר נ"י וקדמת ה' Mathews לשטחו האהרתו מפי הראב"ע על שה"ש אשר הוא מרפאים כעת, וראיתי כי המול' הוכחת שם כי הפ"י אשר היה עד הנה בכ"י הוא מהדורא קמא, וחברו לטלמירו ר' בנימין (עי' הקדמי הערה 20) ומ"י הראב"ע הנרפם אצלנו הוא מהדורא תנינא.

ש' ז' ח' ה' .

לוח הטעות.

צד	שורה	טעות	צ'ל
7	4	שלו	שלו
9	8	ורשותיו	ורשותיו
10	9	ובפרק	ובפרק
12	5	תתק"ז	תתק"ד
13	3	בט"ז	צט"ז
13	4	בט"ז	צט"ז
15	27	ואיך להגניה תתק"ה	למעלה
15	13	אדר	בဟURAה
15	5	חק"צ	תתק"ב
15	13	פירושינו	פירושינו
15	267	(רrob ש"ד בם"ע הניל	הרוב ש"ד בם"ע הניל

דף	עמור	שורה	טעות	צ'ל
א	ב	30	חָלֵק	חָלֵק
ב	ב	33	וְתַלְכֵד	וְתַלְכֵד
ב	א	2	לְעִבּוֹרִים	לְעִבּוֹרִים
ג	ב	5	שְׁבַת	שְׁבַת
ג	ב	14	יְרֵז'	יְרֵז'
ג	א	5	עַלְיָה	עַלְיָה
ג	ב	8	רַצְחָה	רַצְחָה
ד	א	11	סָאוּנִים	סָאוּנִים
ד	-	15		
ה	-	30	דָּת	דָּת
ה	ב	40	תְּקֻוָת	תְּקֻוָת
ה	ב	29	בְּנִין	בְּנִין
ה	41	הַיּוֹר	הַיּוֹר	
ה	ב	39	וְכִיא'	וְכִיא'
ה	ב	22	סְבִיט	סְבִיט
ה	בָּהָעֲרָה	2	רַעַם	רַעַם
ה		3	הַמִּיעָט	הַמִּיעָט
ו	בָּפְנִים			
ו	א	24	שָׁבוֹן	שָׁבוֹן
ו	א	36	רְבִיעִית	רְבִיעִית
ו	ב	23	וּרְח'	וּרְח'
ו	ב	3	אֶפְרַיִם	אֶפְרַיִם
ו	א	33	לְהִיוֹן	לְהִיוֹן
ו	א	28	תְּתָקֵז	תְּתָקֵז
ו	בָּהָעֲרָה	1	וַיְל'	וַיְל'
ו		5	הַבִּיאָה	הַבִּיאָה
ז	בָּפְנִים			
ז	בָּהָעֲרָה	40	תְּכֻרוֹת	תְּכֻרוֹת
ז	בָּהָעֲרָה	1	הַרְבָ"ע	הַרְבָ"ע

לוח המטוות.

דֶּבֶר	עפוד	שורה	טעוות	צִיל
		בפניהם	להבלל	לה כלל
	א	19	ירדו	ירדו
	ב	36	ברנק	ברנק
	י.א	4	אחר,, חטישית שעה,, חסר:	שלישית שעה.
	ב	3	וכפי נסח בעל אוחל יוסף ס"ה פעולות	עד מה
	כפניהם	16		
		41		

